

Bestemmingsplan Zonnepark Bontepolder

Gemeente Terneuzen

Vastgesteld

Bestemmingsplan Zonnepark Bontepolder

Gemeente Terneuzen
Vastgesteld

Rapportnummer:	P01007_4
IMRO-identificatienummer:	NL.IMRO.BPBG51-VG01
Datum:	7 augustus 2019
Contactpersoon opdrachtgever:	Dhr. F. Boeije (Solarfields)
Projectteam BRO:	Dhr. R. Tak MSc, dhr. S. Robins MSc, dhr. J. van der Aa LIm
Concept	maart 2019
Ontwerp:	mei 2019
Vaststelling:	26 september 2019
Bron foto kaft:	Hollandse Hoogte 14
Beknopte inhoud:	Bestemmingsplan ten behoeve van de ontwikkeling van een zonneweide ter hoogte van de Langeweg te Sluiskil in de gemeente Terneuzen.

BRO
Hoofdvestiging
Bosscheweg 107
5282 WV Boxtel
T +31 (0)411 850 400
E info@bro.nl

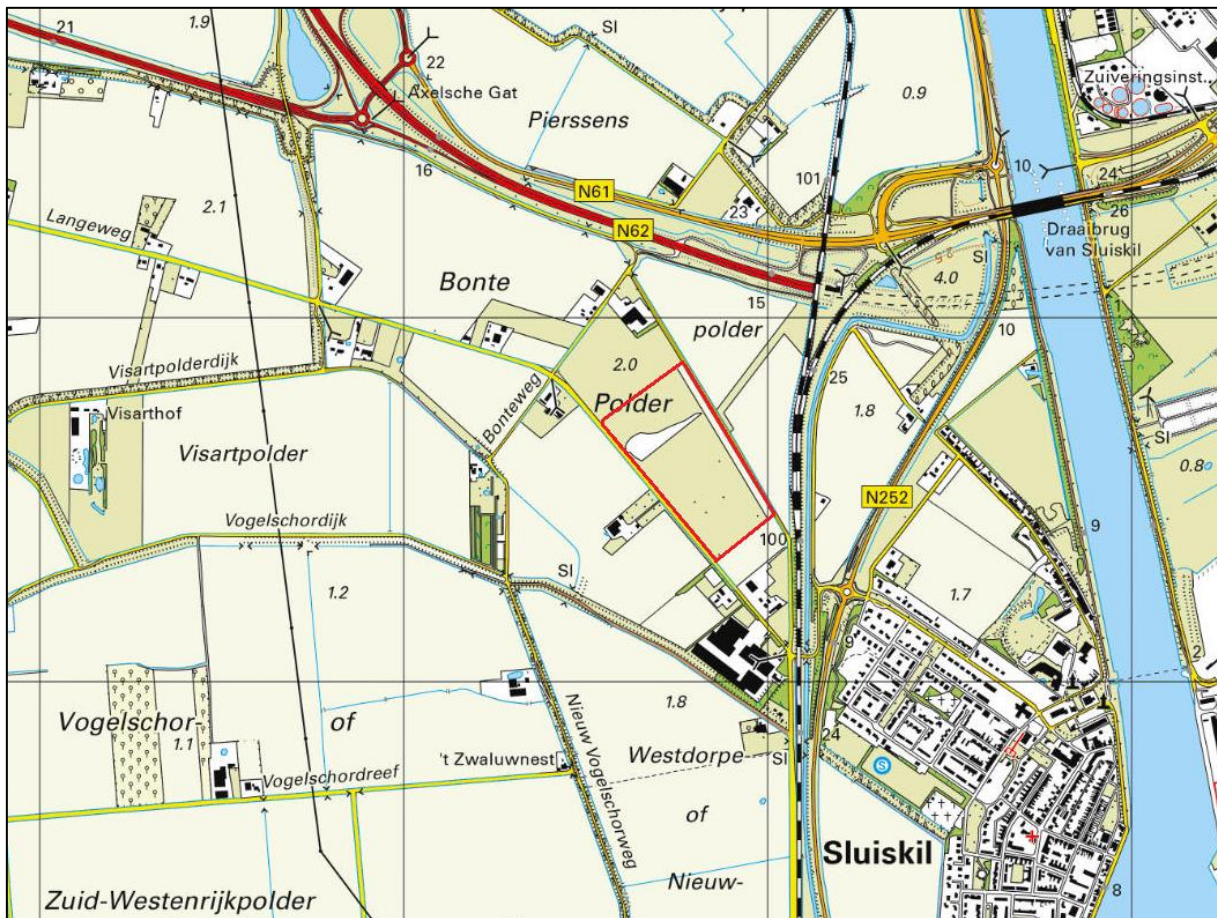
Toelichting

1. INLEIDING	3
2. BELEIDSKADER	5
2.1 Rijksbeleid	5
2.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte	5
2.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	6
2.1.3 Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro)	6
2.1.4 Besluit ruimtelijke ordening (Ladder voor duurzame verstedelijking)	7
2.1.5 Energieakkoord voor duurzame groei	9
2.1.6 Wet milieubeheer	9
2.2 Provinciaal beleid	10
2.2.1 Omgevingsplan Zeeland 2018	10
2.2.2 Provinciale Omgevingsverordening 2018	11
2.3 Gemeentelijk beleid	12
2.3.1 Structuurvisie 2025	12
2.3.2 Visiedocument Natuur	12
2.3.3 Beleidsnotitie voor het agrarisch gebied	13
2.3.4 Beleidsregels 'Planologisch toetsingskader Zonne-energie Terneuzen' (ontwerpbesluit)	13
2.3.5 Vigerend bestemmingsplan	15
2.4 Afweging beleidskader	17
3. GEBIEDS- EN PROJECTOMSCHRIJVING	18
3.1 Beschrijving plangebied	18
3.2 Beschrijving project	19
3.3 Ruimtelijke en stedenbouwkundige effecten	19
4. ONDERZOEK	22
4.1 Economische uitvoerbaarheid	22
4.2 Milieuaspecten	22
4.2.1 Geluidhinder	22
4.2.2 Bodem	23
4.2.3 Luchtkwaliteit	23
4.2.4 Milieuzonering	25
4.2.5 Externe veiligheid	26

4.2.6 Milieueffectrapportage (m.e.r.)	28
4.3 Ecologie	30
4.4 Waterhuishouding	32
4.4.1 Beleidskader	32
4.4.2 Kenmerken van het watersysteem	33
4.4.3 Overleg waterbeheerder	33
4.5 Verkeerskundige aspecten	34
4.5.1 Verkeer	34
4.5.2 Parkeren	34
4.6 Leidingen en infrastructuur	34
4.7 Archeologie en cultuurhistorie	35
4.7.1 Archeologie	35
4.7.2 Cultuurhistorie	40
 5. JURIDISCHE TOELICHTING	 43
5.1 Algemeen	43
5.2 Toelichting op de regels	43
5.2.1 Inleidende regels	44
5.2.2 Bestemmingsregels	44
5.2.3 Algemene regels	45
5.2.4 Overgangs- en slotregels	45
 6. OVERLEG EN ZIENSWIJZEN	 46
6.1 Vooroverleg	46
6.2 Participatie	46
6.3 Zienswijzenprocedure	46
 BIJLAGEN	
Bijlage 1: Landschappelijke inpassing	
Bijlage 2: Quickscan flora en fauna	
Bijlage 3: Technisch ontwerp Zonneweide Langeweg Sluiskil	

1. INLEIDING

Het voorliggende bestemmingsplan heeft betrekking op de realisatie van een zonneweide aan de Langeweg te Sluiskil. Solarfields en ib vogt GmbH (hierna: initiatiefnemers) hebben het voornemen om een zonneweide, ten behoeve van het opwekken van zonne-energie, te realiseren op de percelen gelegen aan de Langeweg naast de goederenspoorlijn Gent-Terneuzen en ten zuiden van de N62 te Sluiskil in de gemeente Terneuzen. Het plangebied staat kadastraal bekend als Terneuzen, sectie K, nummers 3888 en 2184 en heeft een oppervlakte van ca. 11,7 ha. Onderstaand is de ligging van het plangebied aangegeven. In de huidige situatie is het perceel braakliggend.

Topografische kaart met aanduiding plangebied (rood omlijnd)

Het initiatief is strijdig met het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied', zoals vastgesteld door de gemeenteraad van Terneuzen op 7 juli 2015, omdat het beoogde gebruik ten behoeve van een zonneweide niet is toegestaan. De locatie waar de zonneweide is voorzien, is bestemd tot 'Agrarisch' en 'Groen'. Daarnaast voorzien de geldende bouwregels niet in mogelijkheden om zonnepanelen met bijbehorende bebouwing op te richten. De realisatie van een zonneweide is daarom strijdig met het vigerende bestemmingsplan. Om de ontwikkeling mogelijk te maken, is het voorliggende bestemmingsplan opgesteld.

Leeswijzer

In het volgende hoofdstuk worden de uitgangspunten uit het rijks-, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid verwoord, die betrekking hebben op het initiatief. Vervolgens wordt in hoofdstuk 3 de huidige situatie beschreven en komt in dit hoofdstuk tevens de toekomstige ontwikkeling aan bod. Hoofdstuk 4 beschrijft de toetsing van de milieu- en overige onderzoeksaspecten op deze locatie. In hoofdstuk 5 worden de planstukken beschreven. Ten slotte wordt in hoofdstuk 6 ingegaan op overleg en inspraak en is een beschrijving van de procedure opgenomen.

2. BELEIDSKADER

2.1 Rijksbeleid

2.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze Structuurvisie staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het Rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de Structuurvisie Infrastructuur en Milieu worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

Het Rijk zet in op transitie naar een duurzame, hernieuwbare energievoorziening en het geschikt maken van de elektriciteitsinfrastructuur op de langere termijn voor meer decentrale opwekking van elektriciteit.

In de Structuurvisie wordt aangegeven dat het aandeel duurzame energiebronnen als wind, zon, biomassa en bodemenergie in de totale energievoorziening omhoog moet. De ambitie is dat Nederland in 2040 een robuust internationaal energienetwerk kent en dat de energietransitie ver gevorderd is. Het is primair de taak van provincies en gemeenten om voldoende ruimte te bieden voor duurzame energievoorzieningen (zoals (zonne-)energie en biomassa).

Het ruimtelijke rijksbeleid voor (duurzame) energie beperkt zich daarom enkel tot grootschalige windenergie op land en op zee, gelet op de grote invloed op de omgeving en de omvang van deze opgave. Voor andere energiefuncties is geen nationaal ruimtelijk beleid nodig, naast het faciliteren van ontwikkelingen door het aanpassen van wet- en regelgeving en het delen en ontwikkelen van kennis.

Afweging

Voor het plangebied geldt dat er geen nationale belangen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte in het geding zijn. Met het initiatief wordt wel een bijdrage geleverd aan de ambitie van duurzaming van energie. Het initiatief is dan ook niet strijdig met de Structuurvisie.

2.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Het besluit is op 30 december 2011 in werking getreden en op 1 oktober 2012 zijn enkele wijzigingen in werking getreden. In de AMvB zijn de nationale belangen die juridische borging vereisen opgenomen. De AMvB Ruimte is gericht op doorwerking van de nationale belangen in bestemmingsplannen.

De onderwerpen in het Barro betreffen: Rijkswaarden, Project Mainportontwikkeling, Rotterdam, Kustfundament, Grote Rivieren, Waddenzee en waddengebied, Defensie, Ecologische Hoofdstructuur (EHS), erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, hoofdwegen en hoofdspoorwegen, elektriciteitsvoorziening, buisleidingen van nationaal belang voor vervoer van gevaarlijke stoffen, primaire waterkeringen buiten het kustfundament en het IJsselmeergebied.

Afweging

Aangezien het bij voorgenomen ontwikkeling gezien de omvang van het plangebied niet gaat om grootschalige elektriciteitsopwekking van nationaal belang, is geen van de bovengenoemde belangen bij de voorgenomen ontwikkeling in het geding. De beoogde ontwikkeling is kortom niet in strijd met de beleidsregels zoals deze zijn opgenomen in het Barro.

2.1.3 Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro)

De Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro) is gebaseerd op het Barro. In het Barro is bepaald dat bij ministeriële regeling verschillende militaire terreinen en objecten, hoofdwegen en Natuurnetwerk gebieden worden aangewezen, waar gemeenten bij de vaststelling van bestemmingplannen rekening mee moeten houden. In het Rarro wordt daar uitvoering aan gegeven.

Afweging

Het radarverstoringgebied behorende bij het radarstation Woensdrecht beslaat ook de gemeente Terneuzen. De maximaal toegestane bouwhoogte voor windturbines in dit gebied bedraagt 130 meter ten opzichte van NAP. Aangezien het bouwplan geen windturbines bevat, vormt de voorgenomen ontwikkeling geen belemmering voor het radarverstoringgebied.

2.1.4 Besluit ruimtelijke ordening (Ladder voor duurzame verstedelijking)

In de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte is de ‘ladder voor duurzame verstedelijking’ geïntroduceerd. Deze ladder is ingericht voor een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten, waardoor de ruimte in stedelijke gebieden optimaal benut wordt. De ladder voor duurzame verstedelijking is per 1 oktober 2012 verankerd in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). In artikel 3.1.6, lid 2 Bro is vastgelegd dat de toelichting bij een bestemmingsplan die een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, moet voldoen aan de systematiek van de ‘Ladder voor duurzame verstedelijking’. Het begrip ‘stedelijke ontwikkeling’ is daarbij als volgt gedefinieerd: “ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.”

Per 1 juli 2017 is een nieuwe versie van de ladder van kracht. Hierin is de tekst van de Ladder teruggebracht naar de essentie, namelijk de noodzaak om aan te geven dat de voorgenomen nieuwe stedelijke ontwikkeling voorziet in een behoefte plus een motivering indien de stedelijke ontwikkeling niet binnen bestaand stedelijk gebied kan worden gerealiseerd: *“De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling, en, indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied, een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien”* (artikel 3.1.6 lid 2 Bro).

Afweging

De vraag is of een zonneweide is aan te merken als een ‘andere stedelijke voorziening’. Dit begrip is niet nader omschreven in de wettekst. Gelet op jurisprudentie voor een vergelijkbare functie als een zonneweide, kan worden geconcludeerd dat een zonneweide geen stedelijke ontwikkeling is.¹ Dit is onder meer het geval, omdat niet gaat om een ontwikkeling die leegstandseffecten met zich brengt voor andere voorzieningen. Deze lezing is door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State onlangs² bekrachtigd: *“Uit overweging 6.2 van de uitspraak van 28 juni 2017, ECLI:NL:RVS:2017:1724, blijkt dat de Afdeling diverse voorzieningen op het gebied van energieopwekking en -distributie niet als stedelijke ontwikkeling heeft aangemerkt. Genoemd worden: een hoogspanningsverbinding, een windturbinepark en een transformatorstation. Naar het oordeel van de Afdeling is er geen aanleiding voor een andere benadering met betrekking tot een zonnepark, dat naar zijn aard niet wezenlijk verschilt van een windturbinepark. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat een zonnepark, net als een windturbinepark, zich bij uitstek niet goed leent om binnen bestaand stedelijk gebied te worden gerealiseerd. De toepasselijkheid van de ladder voor duurzame verstedelijking als bedoeld in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Bro op een dergelijke voorziening zou daarentegen juist tot gevolg hebben dat het bevoegde bestuursorgaan telkens zou moeten motiveren waarom deze voorziening niet binnen bestaand stedelijk gebied kan worden voorzien. Dit vindt de Afdeling in het licht van het doel en de strekking van de ladder voor duurzame verstedelijking een onlogische consequentie.”*

¹ ABRvS 16 maart 2016, ECLI:NL:RVS:2016:708.

² ABRvS 23 januari 2019, ECLI:NL:RVS:2019:178.

Vanuit een oogpunt van zorgvuldige ruimtelijke afweging, wordt in de onderstaande paragrafen toch getoetst aan aspecten van de Ladder, ook al is deze feitelijk niet van toepassing op de beoogde ontwikkeling van de zonneweide.

Het energievraagstuk is een kwestie van nationaal en Europees belang, waardoor het de regionale vraag overstijgt. Wel is het zo dat het Rijk in de doorwerking van haar plannen de verantwoordelijkheid bij de provincies, gemeenten en de markt legt. Hierdoor wordt het mede een vraag van regionaal niveau.

De uitstoot van broeikasgassen als gevolg van de energiebehoefte kan worden beperkt door energiebesparing en door grootschalige inzet van duurzame energiebronnen. Een dergelijke omschakeling in de Nederlandse elektriciteitsvoorziening betekent een forse inspanning. Nederland heeft voor wat betreft de doelstelling op het gebied van duurzame energie aansluiting gezocht bij de taakstelling die in Europees verband is geformuleerd. Deze EU-taakstelling voor duurzame energie bedraagt voor Nederland 14% van het energiegebruik in 2020. De Nederlandse regering heeft met het Nationaal Energieakkoord die Europese taakstelling voor Nederland verhoogd naar 16% in het jaar 2023. In 2023 moet dus 16% van het totale jaarlijkse energieverbruik afkomstig zijn uit duurzame energiebronnen. Voor de overheid is zonne-energie, naast andere vormen van duurzame energie, een van de bronnen van duurzame energie die benut moet worden om aan die doelstelling te kunnen voldoen.

Op grond van het vorenstaande kan worden geconcludeerd dat er sprake is van een behoefte aan duurzame energiebronnen in het algemeen en aan voorzieningen voor gebruik van zonne-energie in het bijzonder.

Om een zonneweide rendabel te maken, is een grote hoeveelheid zonnepanelen en dus een grote grondoppervlakte nodig. De onderhavige locatie voldoet, met een oppervlakte van bijna 12 hectare, aan die eis. Daarnaast is een locatie met veel lichtinval en weinig schaduwwerking noodzakelijk; ook dat is voor het plangebied het geval. De beoogde locatie ligt aan de Langeweg, in de 'oksel' van de N62, de goederenspoorlijn Gent-Terneuzen en ten noordwesten van de kern Sluiskil in de gemeente Terneuzen. Een dergelijke locatie in de directe omgeving van infrastructurele voorzieningen valt onder meer vanuit een oogpunt van zorgvuldig ruimtegebruik te prefereren boven veel locaties buiten het bestaand stedelijk gebied, bijvoorbeeld daar waar sprake is van cultuurhistorische en/of landschappelijke waarden. Het initiatief voldoet dus aan de doelstellingen en uitgangspunten van de Ladder voor duurzame verstedelijking. Er is sprake van een geschikte, passende locatie voor dit initiatief.

Conclusie

Een zonneweide kan niet worden beschouwd als een 'stedelijke voorziening', waarop de Ladder voor duurzame verstedelijking formeel van toepassing is. Er wordt voldaan aan de uitgangspunten van de Ladder voor duurzame verstedelijking. Er bestaat namelijk een behoefte aan het opwekken van duurzame energie, waaraan deze zonneweide een bijdrage levert. Daarnaast is er sprake van een geschikte locatie voor dit initiatief. Geconcludeerd kan worden dat voldaan wordt aan de Ladder.

2.1.5 Energieakkoord voor duurzame groei

Op 6 september 2013 hebben ruim veertig organisaties, waaronder de overheid, werkgevers, vakbeweging, natuur- en milieuorganisaties, maatschappelijke organisaties en financiële instellingen, zich aan het Energieakkoord voor duurzame groei verbonden. De partijen leggen in het Energieakkoord voor duurzame groei de basis voor een breed gedragen, robuust en toekomstbestendig energie- en klimaatbeleid.

Partijen zetten zich in dit verband in om de volgende doelen te realiseren:

- Een besparing van het finale energieverbruik met gemiddeld 1,5 procent per jaar.
- 100 petajoule aan energiebesparing in het finale energieverbruik van Nederland per 2020.
- Een toename van het aandeel van hernieuwbare energieopwekking (nu ruim 4 procent) naar 14 procent in 2020.
- Een verdere stijging van dit aandeel naar 16 procent in 2023.
- Ten minste 15.000 voltijdsbanen, voor een belangrijk deel in de eerstkomende jaren te creëren.

Afweging

De voorgenomen ontwikkeling draagt bij aan de doelstellingen uit het Energieakkoord voor duurzame groei, doordat er hernieuwbare energie wordt opgewekt met de zonnepanelen.

2.1.6 Wet milieubeheer

In artikel 7.2, lid 1 van de Wet milieubeheer is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur de activiteiten worden aangewezen:

- a) die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu;
- b) ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben.

In het Besluit milieueffectrapportage zijn in artikel 2, lid 1 als activiteiten die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu (en waarvoor op grond van de Wet milieubeheer dus de verplichting geldt om een milieueffectrapportage op te stellen), aangewezen de activiteiten die behoren tot een in onderdeel C van de bijlage bij het Besluit genoemde categorie.

In lid 2 van hetzelfde artikel zijn als activiteiten ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben (en waarvoor op grond van de Wet milieubeheer dus een m.e.r.-beoordelingsplicht geldt), aangewezen de activiteiten die behoren tot een in onderdeel D van de bijlage bij het Besluit genoemde categorie.

In artikel 2, lid 5, aanhef en onder b. van het Besluit milieueffectrapportage, is vastgelegd dat de m.e.r.-beoordelingsplicht ook geldt voor plannen die weliswaar vallen onder een van de in onderdeel D genoemde activiteiten maar waarbij het project valt onder de drempelwaarden zoals genoemd in onderdeel D, indien: 'op grond van selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling niet kan worden uitgesloten dat de activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben'.

De afweging met betrekking tot de m.e.r.-(beoordelings)plichtigheid van de beoogde ontwikkeling, is opgenomen in paragraaf 4.2.6.

2.2 Provinciaal beleid

2.2.1 Omgevingsplan Zeeland 2018

Op 28 september 2012 hebben Provinciale Staten van Zeeland het Omgevingsplan Zeeland 2012-2018 vastgesteld. Met dit omgevingsplan wil de provincie economische groei in de komende jaren stimuleren. Op 11 maart 2016 hebben Provinciale Staten een herziening van het Omgevingsplan Zeeland 2012-2018 en een eerste wijziging van de Verordening Ruimte vastgesteld. Er zijn onder andere wijzigingen aangebracht in het beleid voor zonneparken, kustbebouwing, landbouw en bedrijven-terreinen.

De provincie wordt in drie deelgebieden verdeeld, met elk een eigen thema: “Produceren op Land aan Zee” voor het centraal gelegen economisch gebied met zeehavens en industrie en steden, “Beleven van Land en Zee” voor het gebied grenzend aan de zee, en “Bloeien op Land en in Zee” voor het oostelijke deel van Zeeland.

Het plangebied van dit bestemmingsplan ligt binnen het centrale economische gebied. In het Omgevingsplan is voor het op economie gerichte gebied aangegeven dat de kwaliteit van de zeehavens en een goede verbinding met omliggende regio's via spoor, weg en leidingen van belang zijn.

De hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid van de provincie Zeeland bestaan uit:

- Sterke economie: het bevorderen van een gezonde regionale economie is een van de kerntaken van de provincie. Daarnaast ziet de provincie als kwaliteitsbewaker toe op grote en risicovolle bedrijvigheid vanuit haar verantwoordelijkheid voor het realiseren van Europese en nationale milieudoelstellingen;
- Goed woon- en werkklimaat: Voor een goed woon- en werkklimaat zijn veel verschillende factoren van belang. Het gaat om de woningen en bedrijfspanden zelf, de directe omgeving en de toegang tot hoofdwegen en voorzieningen.
- Water en landelijk gebied met kwaliteit: De provincie bewaakt de kwaliteit van natuur en water. De bodem en de diepe ondergrond worden voor veel doelen gebruikt. De provincie bewaakt de bodemkwaliteit en investeert in sanering.

Een van de thema's binnen de hoofdlijn 'sterke economie' is energietransitie en circulaire economie. De provinciale doelstelling is onder andere het opwekken van hernieuwbare energie via wind, zon, water, verantwoorde biomassa en geothermie/WKO. De provincie wil op verschillende manieren bijdragen aan de klimaatdoelstellingen. De ambitie is om in de eigen energiebehoefte te kunnen voorzien met duurzame energie en een evenredige bijdrage te leveren aan de landelijke doelstellingen. Hiermee is een verhoging van de huidige productie met factor 2,5 (van 4 naar 10 PetaJoule) benodigd.

Daarnaast is opgenomen dat de provincie de voorkeur geeft voor plaatsing van zonnepanelen op daken. De provincie onderkent dat er met alleen zon op dak onvoldoende vermogen gerealiseerd kan worden. De provincie biedt daarom aanvullende ruimte voor zonprojecten in combinatie met andere functies onder voorwaarden dat een balans wordt gezocht tussen enerzijds ruimte bieden voor zonne-energie, maar anderzijds wel met behoud van omgevingskwaliteit, zorgvuldig ruimtegebruik en behoud van de agrarische functie van gronden in het buitengebied.

De provincie wil zonprojecten anders dan op dak toestaan binnen bestaand bebouwd gebied, in combinatie met windenergieprojecten, in combinatie met infrastructuur zoals dijken, (vaar en spoor)wegen en nutsvoorzieningen, op stortplaatsen en locaties voor glastuinbouw, aansluitend aan bestaand bebouwd gebied en op water. Ook voor zonprojecten geldt dat het maatwerk aan de gemeenten wordt overgelaten, maar dat de zonnevelden zo veel als mogelijk ingepast worden in het landschap en daarbij rekening houden met afstanden tot gevoelige objecten (bijvoorbeeld woningen) en de ligging van gebieden met hoge natuur of recreatieve waarden. Volgens de provincie zijn geschikte locaties voor zonne-energie vaak te vinden in de industriële omgeving of in het agrarische gebied met minder natuurwaarden.

Het Omgevingsplan is uitsluitend bindend voor de provincie zelf en stelt daarmee niet rechtstreeks voorwaarden aan andere overheden en burgers. Om de doorwerking van de provinciale belangen te waarborgen heeft de provincie Zeeland de “Verordening Ruimte” opgesteld. Deze verordening heeft een juridisch bindende doorwerking naar gemeentelijke bestemmingsplannen.

Conclusie

Het plangebied is gelegen op afstand van de kern Sluiskil en gelegen in de nabijheid van de N62 en het spoortracé Gent – Terneuzen. De ligging van de zonneweide in de kanaalzone is in lijn met de wens van de provincie om de locaties van zonne-energie zoveel mogelijk te zoeken in de industriële omgeving of in het agrarische gebied met minder natuurwaarden. Het betreft een voormalige stortplaats. Onderhavig plangebied is op dit moment braakliggend en door met de ontwikkeling van de zonneweide het plangebied landschappelijk in te passen, voldoet het planvoornemen aan de beleidsuitgangspunten van het provinciale Omgevingsplan.

2.2.2 Provinciale Omgevingsverordening 2018

In de Verordening Ruimte van de Provincie Zeeland (vastgesteld op 21 september 2018 en gewijzigd op 7 december 2018 en 5 februari 2019) zijn de regels gegeven waar de inhoud van gemeentelijke bestemmingsplannen aan moet voldoen. In de verordening is het plangebied niet bestempeld tot een van de thema zoekgebieden, zoals recreatie, glastuinbouw, windenergie, bestaande natuur, agrarisch gebied van ecologische betekenis, nieuwe natuur, of landschappen, landschapselementen en cultuurhistorische elementen.

In de Omgevingsverordening is aangegeven (artikel 2.9 zonne-energie) dat de provincie de ontwikkeling van zonne-energie wil stimuleren, mits er wordt voldaan aan de gestelde voorwaarden. Dit houdt

onder andere in dat de ontwikkeling rekening houdt met de ruimtelijke kwaliteit. Zoals bovenstaand (par. 2.2.1) is toegelicht, is daarvan met het initiatief sprake.

Conclusie

Onderhavig initiatief past binnen de uitgangspunten van de Provinciale Omgevingsverordening.

2.3 Gemeentelijk beleid

2.3.1 Structuurvisie 2025

De gemeenteraad van Terneuzen heeft op 16 december 2010 de “Structuurvisie 2025” vastgesteld. In de Structuurvisie is een duurzaam ruimtelijk streefbeeld vastgelegd. Om ontwikkelingen en nieuwe initiatieven te toetsen is uitgegaan van acht strategieën.

Op de visiekaart van de structuurvisie is het gebied aangeduid als ‘Verbinden’ (kanaalzone) en ‘behouden’ (landbouw). In de structuurvisie is benoemd dat de kanaalzone niet mag dichtslippen tot een aaneengesloten industrieel complex. Wat betreft behouden van landbouw geldt dat de aanpassingen aan de ruimtelijke structuur mogelijk zijn, onder voorwaarden dat ze passen binnen de functionele omgeving waarbij de nadruk ligt op de kwaliteit van het leefklimaat en dat de ontwikkelingen de agrarische bedrijfsvoering niet in de weg mogen staan.

De ontwikkeling van de zonneweide draagt bij aan een versterking van de economische waarde en duurzaamheidsdoelstellingen van de gemeente Terneuzen en heeft geen effecten op de agrarische bedrijfsvoering (zie paragraaf 4.2.4 van deze toelichting). Met de ontwikkeling is geen sprake van het realiseren van een (beperkt) kwetsbare bestemming.

Conclusie

Onderhavig initiatief past binnen de uitgangspunten van de Structuurvisie 2025.

2.3.2 Visiedocument Natuur

De gemeenteraad van Terneuzen heeft op 26 mei 2009 het “Visiedocument Natuur” vastgesteld als onderdeel van het Milieubeleidsplan. In het visiedocument zijn de volgende hoofddoelstellingen vastgelegd voor de natuur in de gemeente Terneuzen:

- Het opstellen van een natuurwaardenkaart van het gemeentelijk grondgebied;
- Het realiseren van nieuwe natuur(gebieden);
- Het behoud van agrarisch cultuurlandschap;
- Het vergroten van de betrokkenheid bij de natuur van de inwoners van Terneuzen door middel van natuureducatie;
- Een positieve opstelling van de gemeente ten aanzien van particulier natuurbeheer.

Doel van het opstellen van de natuurwaardenkaart is het verkrijgen van een overzicht waar (strikte) beschermde soorten zich bevinden, of waar geschikt biotoop voor deze soorten aanwezig is. Daarnaast geeft de kaart de beschermde gebieden weer.

Het plangebied is niet gelegen in een door de natuurwaardenkaart aangewezen waardevol gebied.

Conclusie

Het Visiedocument Natuur vormt geen belemmering voor de beoogde ontwikkeling.

2.3.3 Beleidsnotitie voor het agrarisch gebied

De gemeenteraad van Terneuzen heeft op 26 juni 2012 de “Beleidsnota voor het agrarische gebied” vastgesteld. In deze beleidsnotitie is aangegeven welke ontwikkelingen de gemeente wel en niet stimuleert en waarom. De notitie vormt bovendien de belangrijkste bouwsteen voor het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied”.

Door de (economische) ontwikkelingen en veranderende en toenemende regelgeving dienen ondernemers op het platteland nieuwe keuzes te maken. Schaalvergroting, verbreding of stoppen zijn hier voorbeelden van. De gemeente wil in het bestemmingsplan op deze ontwikkelingen inspelen om het platteland vitaal en aantrekkelijk te houden en om de agrarische en andere ondernemers op het platteland voldoende mogelijkheden te bieden. In de beleidsnotitie is een visie gegeven op hoe met functies als agrarische bedrijvigheid, wonen en bedrijven wordt omgegaan. Hoewel ook wordt ingegaan op overige en nevenfuncties, waaronder windenergie, wordt niet ingegaan op het opwekken van zonne-energie.

De realisatie van de zonneweide die met dit bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt, is niet voorzien in de beleidsnotitie. De ontwikkeling levert geen belemmering op voor de ontwikkeling van (agrarische) ondernemers op het platteland, maar juist een bijdrage aan de economische ontwikkeling van het buitengebied. Het initiatief is dus niet strijdig met de beleidsnotitie.

2.3.4 Beleidsregels ‘Planologisch toetsingskader Zonne-energie Terneuzen’ (ontwerpbesluit)

De gemeente Terneuzen is momenteel doende met het opstellen van specifieke beleid ten aanzien van het toestaan en inkaderen van initiatieven met betrekking tot zonne-energie. Op 7 februari 2019 is een ontwerpbesluit genomen tot vaststelling van het ‘Planologisch toetsingskader Zonne-energie Terneuzen’. Aanleiding voor het vaststellen van dit beleid zijn de provinciale en lokale ambities om de klimaatdoelstellingen volgend uit het klimaatakkoord van Parijs en de klimaatconferentie in Katowice. De gemeente Terneuzen heeft haar duurzaamheidsambities in het coalitieakkoord (2018-2022) vastgelegd. Eén van de ambities is om alle huishoudens binnen de gemeente Terneuzen in 2045 energie-neutraal te maken. Om deze ambitie te behalen, is investering in duurzame energie noodzakelijk. De gemeente staat dan ook positief ten aanzien van zonne-energie. Tegelijkertijd is het noodzakelijk om een handvat te bieden aan initiatieven op dit gebied. De beleidsregel voorziet hierin en geeft aan hoe

met deze initiatieven omgegaan moet worden. Er wordt actief sturing gegeven om de ruimtelijke kwaliteit te handhaven.

Aan de hand van de 'Zonneladder' wordt beoordeeld of aan een initiatief medewerking wordt verleend. Centraal staat de vraag *'matcht het initiatief met de eigenschappen en kwaliteiten van de specifieke plek?'* Samenvattend onderscheidt de Zonneladder drie treden:

1. Op daken;
2. Grondgebonden zonnepanelen binnen bebouwd gebied;
3. Grondgebonden zonnepanelen buiten bebouwd gebied.

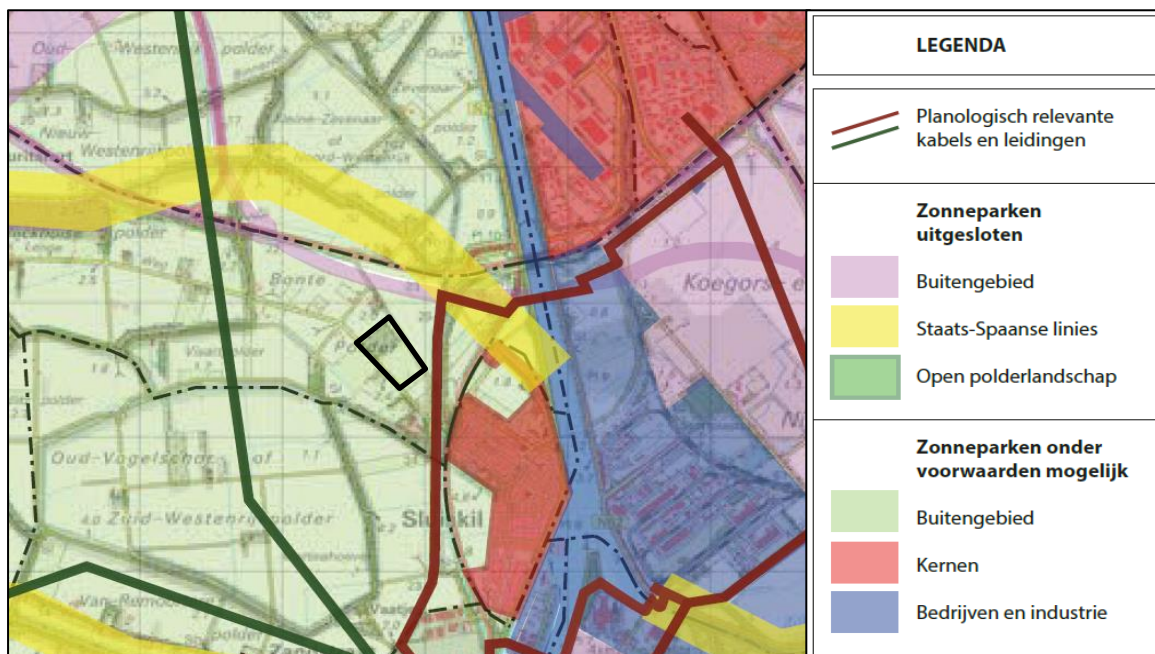
Zonnepanelen op daken hebben de voorkeur. Bij andere locaties moet de locatiekeuze worden gemotiveerd en moet worden aangetoond dat realisatie van (grondgebonden) zonnepanelen binnen bebouwd gebied niet mogelijk is. Een andere randvoorwaarde is dat het zonnepark maximaal 50 MW produceert; in dat geval wordt het project namelijk overgenomen door het Rijk (rijksinpassingsplan).

In dit geval is er sprake van trede 3: grondgebonden zonnepanelen buiten bebouwd gebied en wordt de drempel van 50 MW niet overschreden. Er dient altijd aandacht te worden besteed aan de inbedding in het landschap. Blijkens de visiekaart (zie navolgende afbeelding) is het projectgebied gelegen in het buitengebied, binnen een zone waar zonneparken onder voorwaarden mogelijk worden geacht.

De volgende mogelijkheden zijn voorhanden om een zonnepark in het buitengebied te realiseren:

- Gekoppeld aan een bedrijventerrein;
- Gekoppeld aan de kernen;
- Vrij liggend in het buitengebied.

In dit geval is het laatste aan de orde.

Uitsnede visiekaart zonne-energie

Op vrij liggende gronden in het buitengebied, kan een zonnepark uitsluitend worden gerealiseerd wanneer daarbij gebruik wordt gemaakt van multifunctioneel gebruik van de onderliggende grond, zoals op stortplaatsen of op gronden waar anderszins geen agrarische functie (meer) uitgeoefend kan worden. Het projectgebied betreft een voormalige vuilstortplaats en voldoet om deze reden aan de voorwaarde. Met de beoogde invulling wordt de locatie nuttig en passend gebruikt.

Belangrijke andere randvoorwaarde is dat er een blijvende landschappelijke impuls wordt gegeven en er geen afbreuk wordt gedaan aan aanwezige landschappelijke en cultuurhistorische waarden. Groot-schalige bomenkap wordt niet toegestaan. Er is geen sprake van grootschalige bomenkap, maar slechts enkele bomen worden verwijderd om het plan mogelijk te maken. Aan de noordwestelijke rand van het plangebied blijven de bestaande bomen gehandhaafd en wordt een robuuste singel aangelegd. Dit landschapselement wordt versterkt. Het zonnepark wordt landschappelijk ingepast. In de bijlage is hierover een verantwoording en toelichting opgenomen en is aangegeven welke concrete inrichtingsmaatregelen er genomen worden; ook in paragraaf 3.3 is een en ander beschreven. Hiermee wordt aangetoond, dat het plan aan de randvoorwaarden voldoet en landschappelijk aanvaardbaar is. Doorzichten worden behouden en de bestaande en historische kavelgrenzen worden gerespecteerd en zichtbaar gehouden. Ook blijven bestaande sloten intact.

Naast landschappelijke inpassing moet er sprake zijn van extra kwaliteitsverbetering van het landschap. Voorbeelden daarvan zijn bloemrijke randen, weideranden en andere natuur- en landschapselementen, amfibieënpoeLEN, recreatieve voorzieningen, aanleg van extra waterberging en sloop van opstallen. In de bijlage en in paragraaf 3.3 is beschreven op welke wijze extra kwaliteitsverbetering wordt geleverd. Er wordt onder meer voorzien in aanzienlijke stroken kruidenrijk grasland, alsmede in een dwarsstrook met extra waterberging. Zodoende wordt ook aan deze randvoorwaarde voldaan.

Conclusie

Het plan voldoet aan de 'Zonneladder' en de randvoorwaarden, die worden gesteld volgens de beleidsregels.

2.3.5 Vigerend bestemmingsplan

Bestemmingsplan 'Buitengebied'

Het plangebied is gelegen in het bestemmingsplan 'Buitengebied'. De gemeenteraad van Terneuzen heeft dit bestemmingsplan op 25 juni 2013 vastgesteld. Dit plan is hoofdzakelijk conserverend van aard en legt daarmee de bestaande planologische situatie. Het plan is tevens in overeenstemming gebracht met de gewijzigde maatschappelijke betekenis van het buitengebied, nieuw ruimtelijk beleid en wettelijke kaders.

In het plangebied gelden momenteel de volgende bestemmingen en aanduidingen:

- 'enkelbestemming: agrarisch' (perceelnr. 3888)
- 'enkelbestemming: groen' (perceelnr. 2184)
- 'dubbelbestemming: leiding – gas – 2 – aardgas 6 inch 40 bar'
- 'dubbelbestemming: leiding – gas – 4 – aardgas 8 inch 40 bar'

- 'gebiedsaanduiding: geluidzone – industrie 3'.

De voor 'Agrarisch' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

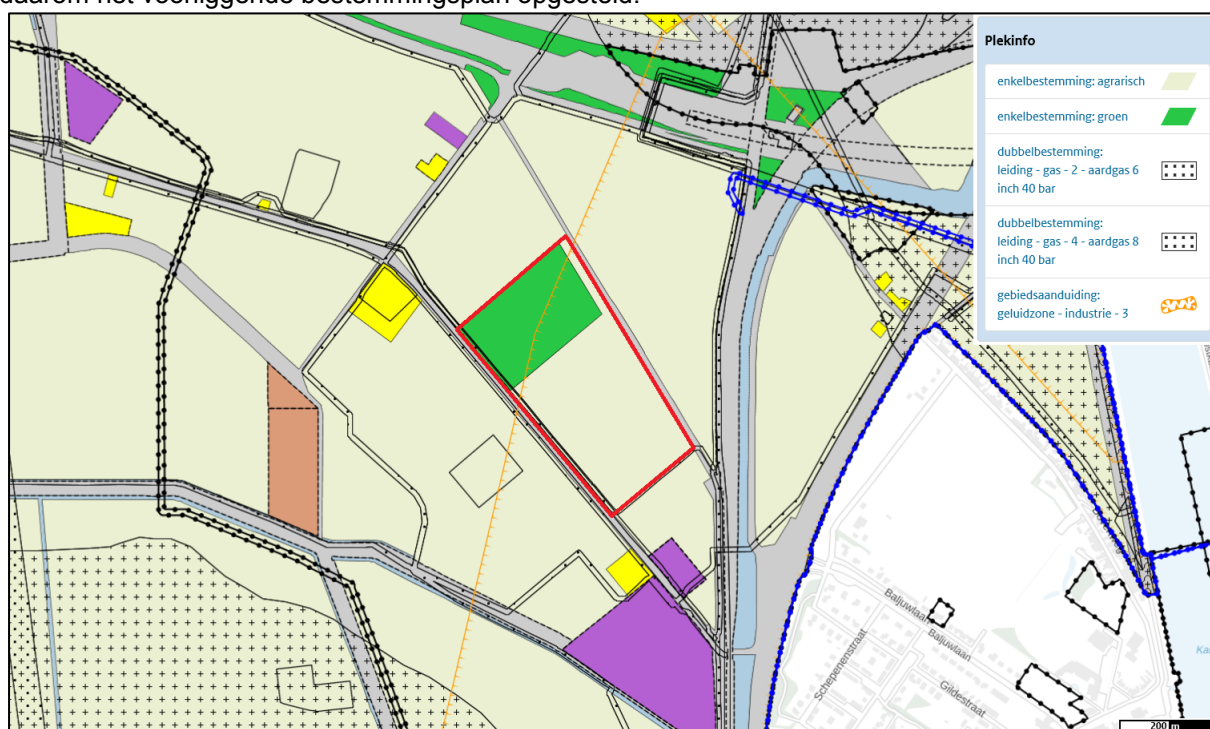
- de uitoefening van grondgebonden agrarische bedrijven
- en tevens ter plaatse van de in de planregels opgenomen aanduidingen, waaronder een windturbine ter plaatse van de aanduiding 'windturbine'
- bij de bestemming behorende voorzieningen, zoals groenelementen, (natuurvriendelijke) oevers, water, laad- en losvoorzieningen, nutsvoorzieningen en parkeervoorzieningen.

De voor 'Groen' aangewezen gronden zijn bestemd voor:

- groen, water, speelvoorzieningen en voet- en fietspaden;
- alsmede verhardingen ter plaatse van de aanduiding 'specifieke bouwaanduiding - biobase';
- bij deze bestemming behorende nutsvoorzieningen.

Conclusie

Het voorliggende planvoornemen betreft de realisatie van een zonneweide, ten behoeve van het opwekken van zonne-energie. Omdat met de ontwikkeling van de zonneweide sprake is van een bedrijfsfunctie, niet zijnde een grondgebonden agrarische bedrijfsuitoefening, is het plan strijdig met het vigerende bestemmingsplan. Ook biedt het bestemmingsplan geen bouw mogelijkheden voor het oprichten van de zonnepanelen. In het vigerende bestemmingsplan is geen wijzigingsbevoegdheid opgenomen, waarmee de ontwikkeling kan worden toegestaan. Om de ontwikkeling mogelijk te maken, is daarom het voorliggende bestemmingsplan opgesteld.

Uitsnede verbeelding vigerend bestemmingsplan 'Buitengebied' met globale aanduiding besluitgebied (rood omlijnd).

2.4 Afweging beleidskader

Concluderend kan gesteld worden dat de voorgenomen ontwikkeling niet afwijkt van het rijks-, provinciaal, regionaal en gemeentelijk beleid, met uitzondering van de strijdigheid met het vigerende bestemmingsplan voor het plangebied. Gebruik en bebouwing ten behoeve van een zonneweide is op gronden met de bestemmingen 'Agrarisch' en 'Groen' uit het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied' niet toegestaan.

3. GEBIEDS- EN PROJECTOMSCHRIJVING

In dit hoofdstuk worden zowel het gebied waar de ontwikkeling plaats gaat vinden als het project zelf beschreven. Tevens wordt ingegaan op de stedenbouwkundige en ruimtelijke effecten van het project.

3.1 Beschrijving plangebied

Het plangebied is gelegen aan de Langeweg in de 'oksel' van de N62, de goederenspoorlijn Gent-Terneuzen en ten noordwesten van de kern Sluiskil in de gemeente Terneuzen. De planlocatie betreft de voormalige vuilstort Bontepolder, die thans niet meer in werking is. In de huidige situatie is het plangebied braakliggend, onbebouwd en onverhard. Binnen het plangebied zijn in het zuidelijke/zuidwestelijke deel twee aardgasleidingen aanwezig. Beide stroken zijn noordwest-zuidoost georiënteerd.

Luchtfoto plangebied (rood omlijnd) en de directe omgeving.

Het plangebied is gelegen in het buitengebied van Sluiskil. Het plangebied ligt in de Bonte Polder en wordt omringd door agrarische bedrijfsactiviteiten. In het oosten ligt het spoortracé Gent – Terneuzen en in het noorden is de N62 gelegen. Ten zuidwesten van het plangebied, aan de overkant van het spoortracé ligt de kern Sluiskil.

Het plangebied is kadastraal bekend als gemeente Terneuzen, sectie K, perceelnummers 2184 en 3888 en heeft een omvang van bijna 12 hectare. Het plangebied is deels in eigendom van de gemeente en deels in particuliere eigendom.

Het plangebied heeft volgens het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied' de bestemming 'agrarisch' en 'groen' met de dubbelbestemmingen 'leiding – gas – 2 – aardgas 6 inch 40 bar' en 'leiding – gas – 4 – aardgas 8 inch 40 bar' en de gebiedsaanduiding 'geluidzone – industrie 3'.

3.2 Beschrijving project

Het voornemen bestaat om binnen het plangebied een zonneweide te realiseren ten behoeve van het opwekken van duurzame zonne-energie. De zonneweide zal bestaan uit ca. 10,4 ha oppervlakte panelen in oost/west opstelling. De zonnepanelen hebben *naar de huidige stand van de techniek* een totaal vermogen van circa 16 Mwp, met een vermogen van circa 385 wp per paneel. Er zijn echter voortdurend ontwikkelingen in de techniek en wetenschap omtrent zonnepanelen. Een groter vermogen is bij voortschrijdende techniek met verdergaande efficiency mogelijk. Indien het uiteindelijke gebouwde opgestelde vermogen hoger wordt hiervoor is vermeld, dan is dit mogelijk zolang deze wijziging past binnen de planologische kaders van dit bestemmingsplan. Dit betekent dat dient te worden voldaan aan de gestelde bebouwingskaders en de voorwaarden omtrent landschappelijke inpassing. Hiervan is bijvoorbeeld sprake als een ander, nieuw type zonnepaneel wordt toegepast dat meer vermogen oplevert, maar wel dezelfde kleur en afmetingen heeft.

De zonnepanelen in het plangebied zullen verdeeld over vier velden met tussenliggende open stroken worden geplaatst. De zonnepanelen worden met palen op een betonnen onderconstructie aangebracht, deze palen zijn in de toekomst gemakkelijk te verwijderen. Voor een betonnen onderconstructie is gekozen vanwege de ligging op een voormalige stortplaats, waar de bodem buiten de leeflaag van om niet geroerd mag worden.

Binnen de beschermings- en onderhoudszones van de gasleidingen worden geen zonnepanelen geplaatst.

3.3 Ruimtelijke en stedenbouwkundige effecten

Het bouwen en gebruik op de gronden ten behoeve van een zonneweide is in het vigerende bestemmingsplan niet toegelaten. Ruimtelijk en functioneel gezien past de beoogde zonneweide goed in de omgeving, aangezien het projectgebied een voormalige vuilstort betreft, die momenteel braakliggend is en het op niet al te grote afstand van het spoortracé Gent – Terneuzen en de N62 is gelegen. Dat is gezien de zoninval en beperkte schaduwwerking ideaal en derhalve betreft het een geschikte locatie voor een zonneweide. Het ontwikkelen tot een zonneweide is een duurzame invulling van deze gronden, die geen bijzondere landschappelijke of cultuurhistorische waarden hebben.

De voorgenomen locatie is interessant voor een zonneweide, omdat er sprake is van een onbebouwd terrein aan de rand van bebouwd gebied, dat ten noorden en ten oosten omringd wordt door infrastructuurzones zoals de N62 en het spoortracé Gent - Terneuzen. De zonneweide is gelegen aan de Langeweg die de Bonte Polder doorkruist. Haaks hierop zijn de perceelsgrenzen georiënteerd, wat zorgt voor het typische orthogonale polderkarakter.

De opstelling langs deze infrastructurele zones heeft uit landschappelijk oogpunt de voorkeur boven veel andere locaties, omdat het cultuurhistorisch waardevolle landschappen het minst aantast. Daarnaast is de locatie op voldoende afstand van woningen gelegen. In de omgeving zijn vrijwel geen woningen aanwezig. Tevens is de ligging van onderhavig plangebied dusdanig dat er geen waardevolle uitzichten worden aangetast. De effecten op het woon- en leefklimaat voor de omgeving zijn mede daarom aanvaardbaar te achten.

De zonnepanelen in het onderhavig initiatief hebben een beperkte hoogte waardoor er geen onevenredig negatieve stedenbouwkundige effecten zijn. Het plangebied is gelegen aan de Langeweg in de 'oksel' van de N62, de goederenspoorlijn Gent-Terneuzen en wordt omringd door agrarische bedrijven en gronden. Dit maakt de locatie bij uitstek geschikt om duurzame energieopwekking in de gemeente zichtbaar te maken, wat bijdraagt aan duurzaamheid van de gemeente Terneuzen.

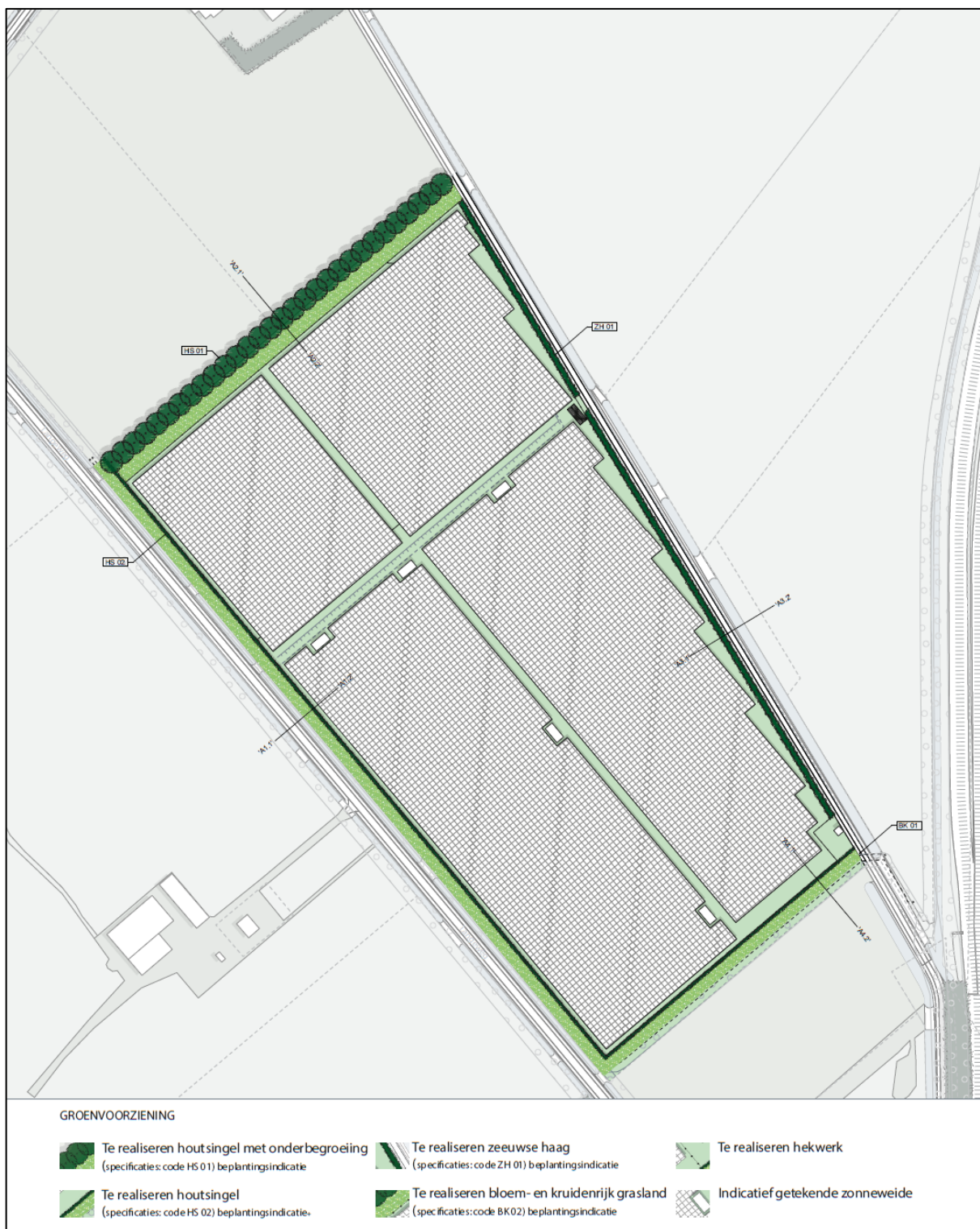
Landschappelijke inpassing en kwaliteitsverbetering

Ten behoeve van de inpassing van de zonnepanelen in het besluitgebied is een landschappelijk inpassingsplan³ opgesteld. Dit is als separate bijlage opgenomen. Het inrichtingsplan voorziet onder meer in de volgende inpassings- en beheermaatregelen:

- Aanleg van een robuuste houtsingel met onderbegroeiing aan de noordwestrand. Met deze houtsingel wordt het zonnepark aan deze zijde volledig aan het zicht onttrokken;
- Aanleg van een Zeeuwse haag aan de oostelijke rand (Pierssensweg), waarmee de perceelsgrens wordt gemarkeerd;
- Houtsingel (elzen) en robuuste stroken met bloem- en kruidenrijk grasland aan de zuidelijke en westelijke randen van het perceel. Deze randen verhogen de ecologische waarde, maar ook de belevingswaarde van het zonnepark.

Met de landschappelijke inpassing en de inrichting van het zonnepark wordt de oude verkaveling (beter) zichtbaar gemaakt. Tevens worden er openingen tussen de zonnevelden gecreëerd, één in oost-westelijke richting tussen de Langeweg en de Pierssensweg en één in noord-zuidelijke richting. Het geheel wordt op verschillende manieren landschappelijk ingebed in de omgeving. Er wordt op een natuurlijke manier aangesloten op de aanwezige structuren en landschappelijke kwaliteiten. Daarnaast wordt ecologisch en qua belevingswaarde een meerwaarde geboden.

³ BRO, *Landschappelijke inpassing 'Zonneweide Sluiskil'*, rapportnummer: P01007.

Landschappelijke inpassing en kwaliteitsverbetering

4. ONDERZOEK

Bij de realisatie van de voorgenomen ontwikkeling van een zonneweide dient rekening te worden gehouden met (milieu-) invloeden vanuit de omgeving op de ontwikkeling zelf en met invloeden vanuit de ontwikkeling op de omgeving. Het onderzoek naar de milieuaspecten zoals bodem, geluid, lucht, externe veiligheid en milieuzonering voor het besluitgebied wordt in de navolgende paragrafen beschreven. Eveneens is gekeken naar de gevolgen van de gewenste ingrepen voor de aspecten archeologie en cultuurhistorie, leidingen en infrastructuur, natuur en landschap, flora en fauna, waterhuishouding, verkeer en economische uitvoerbaarheid. De hieruit voortkomende bevindingen worden in onderstaande paragrafen toegelicht.

4.1 Economische uitvoerbaarheid

Op 1 juli 2008 zijn samen met de Wet ruimtelijke ordening (Wro) bepalingen omtrent de grondexploitatie (Afdeling 6.4 Wro) in werking getreden. In de Grondexploitatiewet is bepaald dat de gemeente bij het vaststellen van een planologische maatregel waarin mogelijkheden voor een bouwplan gecreëerd worden, verplicht is maatregelen te nemen die verzekeren dat de kosten die gepaard gaan met de ontwikkeling van de locatie worden verhaald op de initiatiefnemer van het plan.

Indien het kostenverhaal anderszins is verzekerd, kan de gemeente afzien van het opstellen van een exploitatieplan. Eveneens is de gemeente niet verplicht een exploitatieplan vast te stellen in bij het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aangegeven gevallen waar de verhaalbare kosten uitsluitend de aansluiting van een bouwperceel op de openbare ruimte of de aansluiting op nutsvoorzieningen betreffen, of niet opweegt tegen de bestuurlijke lasten (artikel 6.12, lid 2, aanhef, juncto artikel 6.2, lid 1 Bro).

De gemeente Terneuzen sluit met de initiatiefnemer kostenverhaals- en een planschadeverhaals-overeenkomst af. Hiermee wordt vastgelegd dat eventuele tegemoetkomingen in planschade aan derden, toegebracht door een planologische wijziging, door de gemeente verhaald kunnen worden op de initiatiefnemer van het plan. Daarnaast is hiermee het kostenverhaal voldoende anderszins verzekerd.

4.2 Milieuaspecten

4.2.1 Geluidhinder

Een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling, waarbij sprake is van de realisatie van geluidsgevoelige objecten dient te worden getoetst aan de Wet geluidhinder. In deze wet wordt aangegeven hoe voor een gebied waar een ruimtelijke ontwikkeling plaatsvindt dient te worden omgegaan met geluidhinder als gevolg van wegverkeer, industrie en spoorwegen. Bij een ruimtelijke ontwikkeling waarbij sprake is van

de ontwikkeling van geluidsgevoelige objecten binnen een geluidszone, dient een onderzoek te worden uitgevoerd naar de geluidsbelasting op deze gebouwen of terreinen. In de Wet geluidhinder (Wgh) is bepaald dat elke weg een geluidszone heeft, met uitzondering van woonerven en wegen waar een maximumsnelheid van 30 km/u voor geldt.

Een zonneweide is geen geluidsgevoelig object, waardoor akoestisch onderzoek niet noodzakelijk is. Tevens brengt de ontwikkeling van een zonneweide nauwelijks een extra verkeersaantrekkende werking met zich mee. Ook in dit opzicht bestaat er geen aanleiding tot akoestisch onderzoek.

Tot slot is van belang dat het plangebied gedeeltelijk binnen een geluidzone voor industrielawaai ligt blijkens het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied' ('geluidzone – industrie – 3'). Binnen deze zone mogen in beginsel geen nieuwe geluidsgevoelige objecten worden opgericht. Daarvan is met de planontwikkeling geen sprake. Er is geen sprake van gronden of bebouwing waar regelmatig mensen zullen verblijven. Het aspect industrielawaai zorgt derhalve evenmin voor belemmeringen.

4.2.2 Bodem

In het kader van een bestemmingswijziging dient (over het algemeen middels een bodemonderzoek) aangetoond te worden dat de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik. Aangezien de gronden nu bestemd zijn als agrarisch/groen, maar het een voormalige vuilstortplaats betreft, is het van belang dat er geen gevoelige functies worden voorzien. Aangezien ontwikkeling voorziet in het realiseren van een zonneweide, wat geen wijziging is naar een gevoelige functie, is het uitvoeren van een bodemonderzoek niet noodzakelijk. Er zal geen sprake zijn van voortdurend verblijf van personen ter plaatse.

Gelet op het voormalige gebruik als vuilstort, dient de leeflaag intact te worden gehouden. Graafwerkzaamheden zijn toegestaan tot maximaal 0,30 meter (perceelnr. 3888) tot 1 meter diepte (perceelnr. 2184). De zonnepanelen worden enkel op een palenconstructie met betonnen onderconstructie geplaatst. Op deze wijze zijn er geen bodemingrepen aan de orde, die dieper gaan dan voorgeschreven. Het aspect bodem zorgt daarom niet voor belemmeringen bij de ontwikkeling van het zonnepark.

4.2.3 Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit in werking getreden en sindsdien staan de hoofdlijnen voor regelgeving rondom luchtkwaliteitseisen beschreven in de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5 Wm). Artikel 5.16 Wm (lid 1) geeft weer, onder welke voorwaarden bestuursorganen bepaalde bevoegdheden (uit lid 2) mogen uitoefenen. Als aan minimaal één van de volgende voorwaarden wordt voldaan, vormen luchtkwaliteitseisen in beginsel geen belemmering voor het uitoefenen van de bevoegdheid:

- a. er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- b. een project leidt – al dan niet per saldo – niet tot een verslechtering van de luchtkwaliteit;
- c. een project draagt 'niet in betekenende mate' (NIBM) bij aan de luchtverontreiniging;
- d. een project past binnen het NSL (Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit), of binnen een regionaal programma van maatregelen.

Het Besluit NIBM

Deze AMvB legt vast, wanneer een project niet in betekenende mate (NIBM) bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. De achtergrond van het beginsel 'Niet in betekende mate' is dat de gevolgen van een ontwikkeling voor de luchtkwaliteit in een aantal gevallen (beschreven in de ministeriële Regeling NIBM) worden tenietgedaan door de ontwikkeling van bijvoorbeeld schonere motoren in het gehele land.

Op 1 augustus 2009 is het nationaal samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit (NSL) in werking getreden. Nu het NSL in werking is getreden is een project NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3% grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van fijn stof (PM₁₀) of stikstofdioxide (NO₂). Dit komt overeen met 1,2 microgram/m³ voor zowel fijn stof en NO₂. Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden.

Achtergrondwaarden

Het toetsingskader voor luchtkwaliteit wordt gevormd door hoofdstuk 5.2 luchtkwaliteitseisen van de Wet milieubeheer (ook wel Wet luchtkwaliteit genoemd, Wlk). De Wlk bevat grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof, lood en koolmonoxide en benzeen. Hierbij zijn in Nederland met name de grenswaarden voor stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM_{2,5} en PM₁₀) van belang. De vigerende grenswaarden voor stikstofdioxide en fijn stof zijn in de navolgende tabel weergegeven. De grenswaarden gelden voor de buitenlucht, met uitzondering van een werkplek in de zin van de Arbeidsomstandighedenwet en op plaatsen die niet toegankelijk zijn voor publiek en waar geen vaste bewoning is, zoals akkerland en de rijbaan en ontoegankelijke middenbermen van wegen.

stof	toetsing van	grenswaarde
stikstofdioxide (NO ₂)	jaargemiddelde concentratie	40 µg/m ³
fijn stof (PM ₁₀)	jaargemiddelde concentratie	40 µg/m ³
fijn stof (PM _{2,5})	jaargemiddelde concentratie	25 µg/m ³

Grenswaarden Wlk

In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient bepaald te worden of de kwaliteit van de lucht ter plaatse goed genoeg is voor de realisatie van het plan. Volgens de Grootschalige Concentratie- en Depositiekaarten Nederland (GCN en GDN van het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu – RIVM) is de concentratie PM_{2,5} in 2017 ter plaatse gelegen tussen de 10 en 12 µg/m³, de concentratie PM₁₀ in 2017 is minder dan 18 µg/m³ en de concentratie NO₂ in 2017 ter plaatse gelegen tussen de 15 en 20 µg/m³. Volgens de kaarten van het RIVM is de luchtkwaliteit ter plaatse ruimschoots voldoende. Daarnaast zal naar verwachting de luchtkwaliteit in de toekomst nog verder verbeteren door voortschrijdende technologie. Met het plan wordt bovendien, mede gelet op de zeer beperkte verkeersaantrekkende werking, geen functie toegevoegd die van relevante invloed op de luchtkwaliteit in de omgeving zal zijn.

Conclusie

Gezien de bestaande concentraties is er geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde en wordt voldaan aan het bepaalde in artikel 5.16 Wm lid 1 onder a. De voorgenomen ontwikkeling zal ook nauwelijks een verkeersaantrekkende werking met zich meebrengen vanwege de aard van de functie. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de voorgenomen ontwikkeling niet bezwaarlijk is in het kader van de luchtkwaliteitseisen uit de Wet milieubeheer en dat aanvullend onderzoek niet noodzakelijk is.

4.2.4 Milieuzonering

Goede ruimtelijke ordening betekent het voorkómen van hinder en gevaar. Door bij nieuwe ontwikkelingen voldoende afstand in acht te nemen tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en gevoelige functies (zoals woningen) kan goede ruimtelijke ordening bewerkstelligd worden. Het is aan de ene kant zaak om te voorkomen dat er hinder en gevaar voor gevoelige bestemmingen ontstaat en aan de andere kant dient aan bedrijven voldoende zekerheid te worden geboden dat zij niet in hun activiteiten worden beperkt door nieuwe gevoelige functies. Om te bepalen of tussen de milieubelastende activiteiten en de gevoelige functies voldoende afstand in acht wordt genomen, is gebruik gemaakt van de VNG-publicatie 'Bedrijven en milieuzonering' uit 2009. In deze publicatie worden de richtafstanden gegeven voor de vier ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar.

De richtafstand geldt tussen enerzijds de grens van de bestemming die bedrijven (of andere milieubelastende functies) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een woning (of andere milieugevoelige functie) die volgens het bestemmingsplan of via vergunningsvrij bouwen mogelijk is. De gegeven richtafstanden zijn in het algemeen richtafstanden en geen harde afstandseisen. Ze moeten daarom gemotiveerd worden toegepast. Dit betekent dat geringe afwijkingen in de lokale situatie mogelijk zijn. Het is aan te bevelen deze afwijkingen te benoemen en te motiveren.

Algemeen

Zonneparken/-weiden worden als zelfstandige categorie niet benoemd in de VNG-brochure. Ten aanzien van de zonnepanelen zelf kan redelijkerwijs worden gesteld, dat geen milieuhinder (geluid, geur of stof) te verwachten is. Voor de bijbehorende transformatoren kan enige geluidproductie overdag worden verwacht. Deze zijn het best vergelijkbaar met de in de VNG-brochure vermelde categorie 'elektriciteitsdistributiebedrijven <10 MVA' (milieucategorie 2). Hoewel de planlocatie in de omgeving van een spoorlijn en infrastructuur gelegen is, heeft de omgeving ook kenmerken van een rustig buitengebied. Zorgvuldigheidshalve wordt daarom uitgegaan van dit gebiedstype en de reguliere afstanden, in dit geval 30 meter. De transformatorstations zullen op ruimschoots voldoende afstand van omliggende woningen worden gerealiseerd. Er zijn binnen een straal van ca. 100 meter rondom het plangebied namelijk geen woningen aanwezig. Derhalve wordt aan de richtafstand voldaan.

Reflectie

Het glazen oppervlak van de zonnepanelen kan zorgen voor hinder voor omwonenden of voor weggebruikers vanwege reflectie van zonlicht op de panelen. In dat verband zijn met name het verkeer op de N62 en de woningen aan de Langeweg en Bonteweg relevant. De mate van hinder is

afhankelijk van een aantal factoren, zoals de opstelrichting van de panelen ten opzichte van wegen en woningen, de hellingshoek, de hoogte waarop deze worden geplaatst, het materiaal van de panelen, het al dan niet gebruiken van coating en de omgeving van de locatie. In het onderhavige geval zijn de volgende factoren van belang:

- De panelen worden in een beperkte hellingshoek geplaatst, namelijk 10°. Hoe steiler de panelen worden geplaatst, hoe groter de reflectie naar de directe omgeving voor personen, die zich op vergelijkbare hoogte bevinden, is. Met de voorziene beperkte hoek van 10° vindt reflectie echter uitsluitend omhoog plaats, terwijl de omliggende wegen niet verhoogd liggen ten opzichte van de zonneweide. Vanaf de wegen kijkt men dus niet bovenop de panelen. Reflectie leidt dan ook niet tot overlast voor de omgeving.
- Tevens wordt gebruik gemaakt van reflectiecoating, die reflectie in grote mate tegengaat. De zonnepanelen worden voorzien van een anti-reflectielaag, waardoor eventuele reflectie vrijwel geheel beperkt wordt. 97% van het zonlicht wordt geabsorbeerd, er kan slechts 3% aan reflectie vrijkomen. Zoals in paragraaf 3.2 is opgemerkt, kan het type zonnepaneel met name door voortschrijdende technische inzichten nog veranderen. Ook in dat geval zullen de panelen worden voorzien van een anti-reflectielaag.
- Aan de zuid-, west- en noordkant van het perceel worden hagen en struweel geplant, met een minimale hoogte van ca. 2,5 meter. Het struweel en de hagen worden daarmee hoger dan de zonnepanelen incl. onderconstructie (ca. 2,3 meter) en zal gedurende een groot deel van het jaar de reflectie vanaf de panelen richting de omgeving beperken c.q. ontnemen, alsmede het zicht op de panelen vanaf de wegen beperken.
- Woningen zijn zeer beperkt in de omgeving aanwezig en op ruime afstand (>100 meter) van het plangebied gesitueerd. Met de voorgestelde landschappelijke inpassing wordt het zicht vanuit de woningen en tuinen bovendien grotendeels weggenomen.

Bij de materialisatie en opstelling van de zonnepanelen en met de inrichting van de omgeving is en wordt zodoende veel rekening gehouden met het beperken van reflectie van zonlicht voor gebruikers in de omgeving (omwonenden, verkeersdeelnemers). De te treffen maatregelen zorgen ervoor, dat het verkeer op de omliggende wegen geen overlast vanwege reflectie zal ondervinden. Voor de omwonenden zal dit evenmin het geval zijn.

Derhalve zal er geen sprake zijn van onevenredige hinder vanwege reflectie en wordt eventuele hinder zoveel als redelijkerwijs mogelijk beperkt.

Conclusie

Het woon- en leefklimaat in milieugevoelige functies wordt dus niet negatief beïnvloed door de voorgenomen ontwikkeling. Daarnaast is een zonneweide zelf ook geen milieugevoelige functie. Er worden dus ook geen omliggende bedrijven in hun bedrijfsvoering belemmerd. Er bestaan daarmee geen belemmeringen voor de ontwikkeling vanuit milieuzonering.

4.2.5 Externe veiligheid

Het beleid voor externe veiligheid is gericht op het beperken en beheersen van risico's voor de omgeving vanwege handelingen met gevaarlijke stoffen. De handelingen kunnen zowel betrekking hebben

op het gebruik, de opslag en de productie, als op het transport van gevaarlijke stoffen. Uit het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi), het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) en het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) vloeit de verplichting voort om in ruimtelijke plannen in te gaan op de risico's in het besluitgebied ten gevolge van handelingen met gevaarlijke stoffen. De risico's dienen te worden beoordeeld op twee maatstaven, te weten het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Basisnet voor het vervoer van gevaarlijke stoffen

Het Basisnet is een landelijk aangewezen netwerk voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Binnen bepaalde grenzen wordt dit vervoer over weg, binnenwater en spoor gegarandeerd. Het Basisnet heeft betrekking op de Rijksinfrastructuur: hoofdwegen, hoofdwaterwegen en hoofdspoorwegen.

Plaatsgebonden risico

Het plaatsgebonden risico beschrijft de kans per jaar dat een onbeschermd individu komt te overlijden door een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het plaatsgebonden risico wordt uitgedrukt in risicocontouren rondom de risicobron (bedrijf, weg, spoorlijn etc.), waarbij de 10^{-6} contour (kans van 1 op 1 miljoen op overlijden) de maatgevende grenswaarde is.

Groepsrisico

Het groepsrisico beschrijft de kans dat een groep van 10 of meer personen gelijktijdig komt te overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico geeft een indicatie van de maatschappelijke ontwrichting in geval van een ramp. Het groepsrisico wordt uitgedrukt in een grafiek, het overlijden van een bepaalde groep (bijvoorbeeld 10, 100 of 1000 personen) wordt afgezet tegen de kans daarop. Voor het groepsrisico geldt de oriëntatiewaarde als *ijkpunt* in de verantwoording (géén norm).

In het Bevi en het Bevt is een verplichting tot verantwoording van het groepsrisico opgenomen. Er is sprake van een groepsrisico zodra het plan in het invloedsgebied ligt van een risicovolle activiteit. Het betrokken bestuursorgaan moet, al dan niet in verband met de totstandkoming van een besluit, expliciet aangeven hoe de diverse factoren die bijdragen aan de hoogte van het groepsrisico (waaronder zelfredzaamheid en bestrijdbaarheid) zijn beoordeeld en eventuele in aanmerking komende maatregelen, zijn afgewogen. Een belangrijk onderdeel van de verantwoording is overleg met (advies vragen aan) de regionale brandweer.

(Beperkt) kwetsbare objecten

Er moet worden getoetst aan het Bevi, het Bevt en het Bevb wanneer bij een ontwikkeling (beperkt) kwetsbare objecten worden toegestaan. Een zonneweide is geen (beperkt) kwetsbaar object. Verdere toetsing in het kader van externe veiligheid is daarom niet noodzakelijk.

Conclusie externe veiligheid

Een zonneweide is geen (beperkt) kwetsbaar object en is ook geen risicovolle inrichting als bedoeld in het Bevi. Het aspect externe veiligheid vormt derhalve geen belemmering voor de beoogde ontwikkeling.

4.2.6 Milieueffectrapportage (m.e.r.)

Om te bepalen of een m.e.r.(-beoordeling) noodzakelijk is dient bepaald te worden of de ontwikkeling voorkomt in lijst C of lijst D van het Besluit, of de drempelwaarden worden overschreden, of de ontwikkeling in een kwetsbaar gebied ligt en of er belangrijke milieugevolgen zijn.

Toets m.e.r.-plicht

In het besluitgebied worden de gronden tijdelijk in gebruik genomen voor de realisatie van een zonneweide. Het realiseren daarvan komt niet voor in onderdeel C van de bijlage bij het besluit m.e.r. Er is dus geen sprake van de verplichting om een m.e.r. procedure te doorlopen.

Toets m.e.r.-beoordelingsplicht

In onderdeel D van de bijlage het besluit milieueffectrapportage is aangegeven bij welke activiteiten, plannen en besluiten een m.e.r.-beoordeling moet plaatsvinden, dat wil zeggen een nadere afweging of mogelijk een m.e.r. procedure moet worden gevolgd. De realisatie van een zonneweide dient te worden getoetst aan Lijst D, onderdeel 22.1 'De oprichting, wijzigingen of uitbreiding van een industriële installatie bestemd voor de productie van elektriciteit, stroom en warm water'. Een directe m.e.r.-beoordelingsplicht geldt in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op een elektriciteitscentrale met een vermogen van 200 megawatt (thermisch) of meer. De beoogde zonneweide zal naar de huidige stand van de techniek een vermogen van circa 16 megawatt hebben. Een groter vermogen in de toekomstige situatie is aannemelijk, gelet op de voortdurende innovatie en voortschrijdende technische inzichten rondom zonnepanelen. Dit is op basis van dit bestemmingsplan ook mogelijk, binnen de overige gestelde randvoorwaarden (omvang en hoogte bebouwing, landschappelijke inpassing, materialisatie). Ook in een dergelijk geval wordt ruimschoots onder de drempelwaarde uit Lijst D gebleven en is een directe m.e.r.-beoordelingsplicht niet aan de orde.

Vormvrije m.e.r.-beoordeling

Per 1 april 2011 is het Besluit m.e.r. gewijzigd. De belangrijkste aanleidingen hiervoor zijn de modernisering van de m.e.r. wetgeving in 2010 en de uitspraak van het Europese Hof van 15 oktober 2009. De omvang van een project mag niet (meer) het enige criterium zijn om wel of geen m.e.r.(-beoordeling) uit te voeren. Ook als een project onder de drempelwaarde uit lijst C en D zit, kan een project belangrijke nadelige gevolgen hebben, als het bijvoorbeeld in of nabij een kwetsbaar natuurgebied ligt. In feite zijn daarmee de gevalsdefinities (de drempelwaarden in kolom 2 in de D-lijst) indicatief gemaakt. Dit betekent dat het bevoegd gezag meer moet doen dan onder de oude regelgeving. Kon vroeger worden volstaan met de mededeling in het besluit dat de omvang van de activiteit onder de drempelwaarde lag en dus geen m.e.r. (beoordeling) noodzakelijk was, onder de nu geldende regeling moet een motivering worden gegeven. Deze motivering moet zijn gebaseerd op een toets die qua inhoud (dat wil zeggen: op basis van dezelfde criteria) aansluit bij m.e.r.-beoordeling, de diepgang kan echter anders zijn en er zijn geen vormvereisten. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd.

Gemeenten en provincies moeten nu dus ook bij kleinere bouwprojecten beoordelen of een m.e.r.-beoordeling nodig is. Achterliggende gedachte hierbij is dat ook kleine projecten het milieu relatief zwaar kunnen belasten en ook bij kleine projecten van geval tot geval moet worden beoordeeld of een MER

nodig is. De ontwikkeling van de zonneweide is alsnog m.e.r.-beoordelingsplichtig als op grond van selectiecriteria als bedoeld in bijlage III bij de EEG-richtlijn milieueffectbeoordeling niet kan worden uitgesloten dat de activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. Omdat de voorliggende ontwikkeling wel wordt aangemerkt als een stedelijk ontwikkelingsproject, maar de omvang ruimschoots onder de drempelwaarde valt zoals aangegeven in categorie D22.1 van het Besluit m.e.r., volgt hierna een toets of op basis van de selectiecriteria een m.e.r.-beoordeling uitgevoerd moet worden.

Kenmerken van het project

Criteria	Toets
Omvang van het project	De ontwikkeling heeft betrekking op het realiseren van zonneweide op een voormalige stortplaats, thans een braakliggend terrein. De oppervlakte is bijna 12 hectare. Er is weliswaar sprake van een project met een significante oppervlakte, maar de milieu-hygiënische uitstraling naar de omgeving is zeer beperkt. In deze toelichting is dit nader toegelicht.
Cumulatie met andere projecten	N.v.t.
Gebruik van natuurlijke grondstoffen	N.v.t.
Productie van afvalstoffen	N.v.t.
Verontreiniging en hinder	In dit hoofdstuk is aangetoond, dat het project geen verontreinigingen en geen onevenredige hinder veroorzaakt.
Risico van ongevallen	Nee, het betreft geen inrichting die valt onder het Bevi.

Vanuit de kenmerken van het project zijn er geen negatieve effecten op het milieu te verwachten.

Plaats van het object

Criteria	Toets
Bestaand grondgebruik	Het perceel is voorheen in gebruik geweest als stortplaats en is momenteel extensief agrarisch c.q. als groen in gebruik. Het perceel is begroeid met gras en andere begroeiing alsmede enkele groenelementen en is onverhard.
Relatieve rijkdom aan kwaliteit en het regeneratievermogen van de natuurlijke hulpbronnen van het gebied	n.v.t.
Het opnamevermogen van het natuurlijke milieu, met in het bijzonder dacht voor: - gevoelige gebieden (wetlands, kustgebieden, berg- en bosgebieden, reservaten en natuurparken, Habitat- en Vogelrichtlijngebieden) - gebieden waarin bij communautaire wetgeving vastgestelde normen inzake milieukwaliteit reeds worden overschreden	Het plangebied is niet gelegen in een gevoelig gebied als bedoeld in artikel 1 van de Bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage. Er is geen sprake van gebieden waarin bij communautaire wetgeving vastgestelde normen inzake milieukwaliteit reeds worden overschreden.

Criteria	Toets
Gebieden met een hoge bevolkingsdichtheid	n.v.t.
Landschappen van historisch, cultureel of archeologisch belang	Het landschap is niet van historisch, cultureel of archeologisch belang.

Conclusie

Er is geen risico op verontreiniging en de ontwikkeling leidt niet tot hinder voor omliggende functies. Er worden geen gevaarlijke stoffen gebruikt en/of –technologieën toegepast, waardoor er geen sprake is van risico op ongevallen. Ook blijkt uit deze toelichting en de voorgaande opsomming dat er geen sprake is van nadelige gevolgen voor het milieu en dat de projectlocatie niet in een gevoelig of waardevol gebied gelegen is. Een m.e.r.-plicht is derhalve niet aan de orde.

4.3 Ecologie

Bij ruimtelijke planvorming is een toetsing aan de natuurwetgeving verplicht. Hierdoor wordt duidelijk of het plan in overeenstemming is met de natuurwetgeving. In het kader van de voorgenomen ontwikkeling is door BRO een quickscan flora en fauna⁴ uitgevoerd.

Onderstaand zijn de onderzoeksresultaten kort samengevat. Voor meer informatie wordt verwezen naar het volledige onderzoeksrapport in de bijlagen.

Resultaten gebiedsbescherming

Het plangebied is niet gelegen binnen de grenzen van een gebied dat aangewezen is als Natura 2000-gebied. Het meest nabijgelegen Natura 2000-gebied, “Westerschelde & Saeftinghe”, bevindt zich op circa 5,5 kilometer afstand ten noorden van het plangebied. Gezien de afstand tot het Natura 2000-gebied is een significante toename aan stikstofdepositie op een Natura 2000-gebied niet te verwachten, waardoor een negatief effect op de instandhoudingsdoelstellingen van een Natura 2000-gebied redelijkerwijs is uitgesloten.

Het plangebied is niet gelegen binnen het NNN. Het dichtstbijzijnde onderdeel van het NNN ligt ongeveer 2 kilometer ten westen van het plangebied. Gezien de aard van de voorgenomen plannen zullen de omgevingscondities redelijkerwijs gelijk blijven, waardoor de wezenlijke kenmerken en waarden van het NNN niet worden aangetast.

Vervolgonderzoek in het kader van Natura 2000-gebieden en/of het NNN wordt dan ook niet noodzakelijk geacht.

Houtopstanden

De enige houtopstand binnen het plangebied betreft de vrij recent geplante bomenrij langs de noordzijde. Omdat de bomenrij behouden blijft, is overtreding van het onderdeel houtopstanden conform de Wet natuurbescherming niet aan de orde.

⁴ BRO, Quickscan Wet natuurbescherming ‘Zonnepark Langeweg te Sluiskil’, projectnummer: P01007.

Resultaten soortenbescherming

Gelet op de potentiële ecologische waarden kan het voorgenomen plan in overeenstemming met de nationale natuurwetgeving en het provinciale natuurbeleid worden uitgevoerd. Daarbij moet voorafgaand en tijdens het uitvoeren van de werkzaamheden het bepaalde in de Wet natuurbescherming, onderdeel soorten, in acht te worden genomen:

- Ten aanzien van veldspitsmuis, wezel en hermelijn dient (protocollair) vervolgonderzoek naar de aanwezigheid van deze soorten binnen het plangebied te worden uitgevoerd;
- Met betrekking tot de rugstreeppad dient in overleg te worden getreden met de gemeente omtrent de functie van het plangebied voor deze soort en de te nemen maatregelen, indien de functionaliteit niet duidelijk is dient dit alsnog te worden onderzocht;
- Ten aanzien van de steenuil dienen inrichtingsmaatregelen te worden genomen om de functionaliteit van het leefgebied van de bekende nestlocatie te behouden;
- Ten aanzien van broedvogels zonder jaarrond beschermde nesten dient, om overtreding op voorhand redelijkerwijs te voorkomen, het verwijderen van nestgelegenheid buiten het broedseizoen te worden uitgevoerd, of een controle moet de aanwezigheid van een broedgeval kunnen uitsluiten
- In het kader van de algemene zorgplicht is het noodzakelijk om voldoende zorg te dragen voor aanwezige individuen. Dit houdt in dat al het redelijkerwijs mogelijke gedaan dient te worden om het doden van individuen te voorkomen.

Conclusie

Vervolgonderzoek naar beschermde gebieden en houtopstanden is niet noodzakelijk. De realisatie van het project kan daarentegen negatieve gevolgen hebben voor soorten in tabel 2, die een overtreding van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming betreffen. Daarom zal middels soortgericht vervolgonderzoek naar de soorten wezel, hermelijn, veldspitsmuis en rugstreeppad eerst inzichtelijk moeten worden of in de huidige situatie het plangebied in gebruik is door de betreffende soorten. In de bijlage staat concreet weergegeven met welke methode, en in welke periode van het jaar deze soorten kunnen worden onderzocht. Bij de daadwerkelijke aanwezigheid van een van de soorten zal door het treffen van maatregelen geschikt leefgebied aanwezig moeten blijven en schade aan individuen worden voorkomen. Daarnaast dient bij aanwezigheid voor het verwijderen van het huidige habitat een ontheffing te worden aangevraagd bij de betreffende provincie of omgevingsdienst, in dit geval de provincie Zeeland. Na het verkrijgen van de ontheffing kunnen de werkzaamheden ter plaatse van de aangetroffen verblijfplaats worden uitgevoerd, mits aan alle voorwaarden uit de ontheffing wordt voldaan en de gevoelige periodes worden ontzien.

Verder dienen er maatregelen ten aanzien van broedvogels zonder jaarrond beschermde nesten in acht te worden genomen.

4.4 Waterhuishouding

In deze paragraaf wordt beschreven op welke wijze het waterhuishoudkundige systeem in het besluitgebied opgebouwd is en hoe rekening is gehouden met de (ruimtelijk) relevante aspecten van (duurzaam) waterbeheer. Een beknopte beschrijving van de kenmerken van het watersysteem kan het benodigde inzicht geven in het functioneren van dit systeem.

4.4.1 Beleidskader

Vanuit Rijks- en provinciaal beleid wordt steeds meer nadruk gelegd op duurzaam waterbeheer in de bebouwde omgeving. Vernieuwing in het provinciaal waterbeheer wordt gestalte gegeven door onder andere een (grensoverschrijdende) stroomgebiedbenadering, een brongerichte aanpak, het solidariteitsprincipe (niet afwentelen) en het vooraf betrekken van water bij ruimtelijke ontwikkelingen en afwegingen.

Nationaal Waterplan 2016-2021

Het Nationaal Waterplan 2016-2021 geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050. Met het Nationaal Waterplan 2016-2021 zet het kabinet een volgende ambitieuze stap in het robuust en toekomstgericht inrichten van het watersysteem, gericht op een goede bescherming tegen overstromingen, het voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit en een gezond ecosysteem als basis voor welzijn en welvaart. Hierbij wordt gestreefd naar een integrale benadering, door natuur, scheepvaart, landbouw, energie, wonen, recreatie, cultureel erfgoed en economie (inclusief verdienvermogen) zo veel mogelijk in samenhang met de wateropgaven te ontwikkelen. Het beleid en de maatregelen in dit Nationaal Waterplan 2016-2021 dragen bij aan het vergroten van het waterbewustzijn in Nederland. Het plangebied ligt in het stroomgebied van de Maas, zoals aangegeven in het Nationaal Waterplan 2016-2021.

Duurzaam waterbeheer 21^e eeuw

De kern van het Waterbeleid 21^e eeuw is dat water de ruimte moet krijgen, voordat het die ruimte zelf neemt. Het water de ruimte geven, betekent dat in het landschap en in de stad ruimte gemaakt wordt om water op te slaan. Dat betekent bijvoorbeeld dat toegelaten wordt dat rivieren bij hoge waterstanden gecontroleerd buiten hun oevers treden, op plekken waar daar ruimte voor is gemaakt. Daarmee worden problemen in andere, lager gelegen gebieden voorkomen.

Het principe van vasthouden, bergen en afvoeren is van belang. De waterbeheerders hebben samen gekozen voor een strategie, die uitgaat van het principe dat een overvloed aan water wordt opgevangen waar deze ontstaat. Dat betekent dat het water niet meer zo snel mogelijk wordt afgevoerd, maar dat het water zolang mogelijk wordt vastgehouden onder andere in de bodem. Is vasthouden niet meer mogelijk, dan bergen de waterbeheerders het in gebieden die daarvoor zijn uitgekozen. Door het water zo lang mogelijk vast te houden wordt tevens verdroging voorkomen. Pas als het niet anders kan, wordt het water afgevoerd.

Waterwet

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. In deze wet is een achttal wetten samengevoegd tot één wet. Het Waterbesluit is de uitwerking bij algemene maatregel van bestuur van bepalingen van de Waterwet. De Waterregeling is de uitwerking bij ministeriële regeling van bepalingen van de Waterwet en het Waterbesluit. De Waterwet, het Waterbesluit en de Waterregeling zijn het resultaat van de in 2004 aangekondigde integratie van waterwetgeving.

Wat betreft de oppervlaktewaterlichamen geeft het Waterbesluit een grondslag om de grenzen hiervan in de Waterregeling vast te leggen en een grondslag voor de grenzen van de gebieden die zijn vrijgesteld van de vergunningplicht voor het gebruik van waterstaatswerken (vergelijkbaar met het voormalige Besluit rijksrivieren op grond van art. 2a Wbr).

4.4.2 Kenmerken van het watersysteem

De kenmerken van de watersystemen, zoals die voorkomen in het besluitgebied (en omgeving), kunnen het beste beschreven worden door een onderverdeling te maken in de soorten van water die in het gebied aanwezig zijn. De belangrijkste zijn: grondwater, oppervlaktewater en hemelwater.

Grondwater

Het plangebied ligt niet in een grondwaterbeschermings- en/of grondwaterwingebied.

Oppervlaktewater

In het plangebied is geen primair oppervlaktewater aanwezig, met uitzondering van een sloot aan de zijde van de Langeweg, op de perceelsgrens. In de toekomstige situatie wijzigt dit niet.

Hemelwater

Hemelwater dat op de zonnepanelen terecht komt, wordt op de onverharde ondergrond afgevoerd en kan direct vrij in de bodem infiltreren. Voorkomen moet worden dat het water geconcentreerd op de grond terecht komt en niet goed kan infiltreren. Het hemelwater dat op de panelen terecht komt, moet dus met voorzieningen worden verdeeld. Versnelde afvoer van hemelwater wordt daarmee voorkomen. Wanneer het terrein op de juiste wijze aldus wordt ingericht, wordt de natuurlijke opvang van het hemelwater gehandhaafd. De uitwerking van de voorzieningen betreft een ontwerpvragestuk. De panelen worden op een dusdanige wijze van elkaar geplaatst, dat het water ook tussen de panelen door op de grond terecht komt en aldus direct kan infiltreren. Tussen de panelen wordt ruimte over gelaten. Op deze manier wordt voorkomen dat het hemelwater geconcentreerd wordt afgevoerd en wordt het water adequaat verdeeld. Omdat de bodem onverhard blijft, is compensatie voor een toename van verharde oppervlak niet aan de orde.

Derhalve hoeft er geen infiltratievoorziening ter plaatse te worden gerealiseerd.

4.4.3 Overleg waterbeheerder

Aangezien er geen sprake is van verharding bij de voorgenomen ontwikkeling is overleg met het waterschap niet nodig.

Conclusie

Bij de ontwikkeling van onderhavig initiatief bestaan er naar verwachting geen knelpunten tussen grondgebruik, bestemmingen of waterhuishoudkundige functies in relatie tot waterbeheer. Er zijn daarom geen negatieve consequenties te verwachten ten aanzien van de waterhuishouding.

4.5 Verkeerskundige aspecten

4.5.1 Verkeer

De zonneweide is bereikbaar vanaf de Pierssensweg aan de zuidoostkant en krijgt een onderhoudspad van minimaal 4 meter breedte. Hier is een bestaande ontsluiting naar het huidige braakliggende perceel aanwezig. De ontwikkeling tot een zonneweide brengt nauwelijks een verkeersaantrekkende werking met zich mee. De weinige verkeersbewegingen naar de zonneweide die wel plaatsvinden, zullen worden veroorzaakt door de aanleg en het onderhoud van de zonneweide.

4.5.2 Parkeren

Behalve incidentele parkeergelegenheid op eigen terrein ten behoeve van onderhoud, zijn er geen parkeerplaatsen nodig voor de aanleg van een zonneweide. In deze gevallen is er voldoende ruimte om te parkeren bij de ontsluiting op de Langeweg of ter plaatse van de onderhoudsstrook. Het aanleggen van een permanente parkeerplaats is niet nodig.

4.6 Leidingen en infrastructuur

Het plangebied ligt in de beschermingszones van twee gasleidingen aan de zuidwest- en zuidoostkanten. Deze beschermingszones zijn in het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied' opgenomen onder de dubbelbestemmingen 'leiding – gas – 2 – aardgas 6 inch 40 bar' en 'leiding – gas – 4 – aardgas 8 inch 40 bar'.

Ter plaatse van de leidingstroken mag er worden gebouwd indien het bouwwerk, geen gebouw zijnde, een bouwhoogte heeft van ten hoogste 3 meter. Mochten er ter plaatse van de leidingstrook worden afgeweken van de bouwregels volgens het vigerende bestemmingsplan, is het alleen mogelijk om een bouwwerk te realiseren indien de veiligheid met betrekking tot de aanwezige leiding(en) niet wordt geschaad en geen kwetsbare objecten worden toegelaten. Hiervoor dient een omgevingsvergunning verleend te worden door burgemeester en wethouders. Alvorens burgemeester en wethouders een omgevingsvergunning verlenen, winnen burgemeester en wethouders eerst schriftelijk advies in bij de beheerder van de desbetreffende leiding.

Conclusie

De zonnepanelen schaden de belangen van de leidingen niet. De zonnepanelen worden niet gebouwd ter plaatse van de leidingstrook. Ook het hekwerk rondom het zonnepark wordt gebouwd buiten de

leidingstrook. Er zijn op het gebied van leidingen geen belemmeringen voor de voorgenomen ontwikkeling. Het initiatief is aan de leidingbeheerders voorgelegd. Hierop is (vooralsnog) geen reactie gegeven.

4.7 Archeologie en cultuurhistorie

4.7.1 Archeologie

Op 27 januari 2011 is door de gemeenteraad van Terneuzen het interim beleid archeologie vastgesteld. De insteek van dit beleid is het regelen van archeologie in ruimtelijke plannen. In lijn met de intentie van de wetgever wordt een algemene vrijstelling voor archeologie verleend tot 100 m² en een diepte van 0,5 m voor de zogenaamde kruimelgevallen.

Naast de algemene vrijstelling kan vrijstelling voor archeologisch onderzoek worden verleend indien reeds eerder aantoonbaar versterking of onderzoek heeft plaatsgevonden, hierbij kan gedacht worden aan ophogingen, ontgrondingen, wegcunnetten, rioleringsleuven, bodemsanering en dergelijke. Een en ander dient ter beoordeling aan het bevoegd gezag te worden voorgelegd.

Vrijstelling is eveneens van toepassing indien:

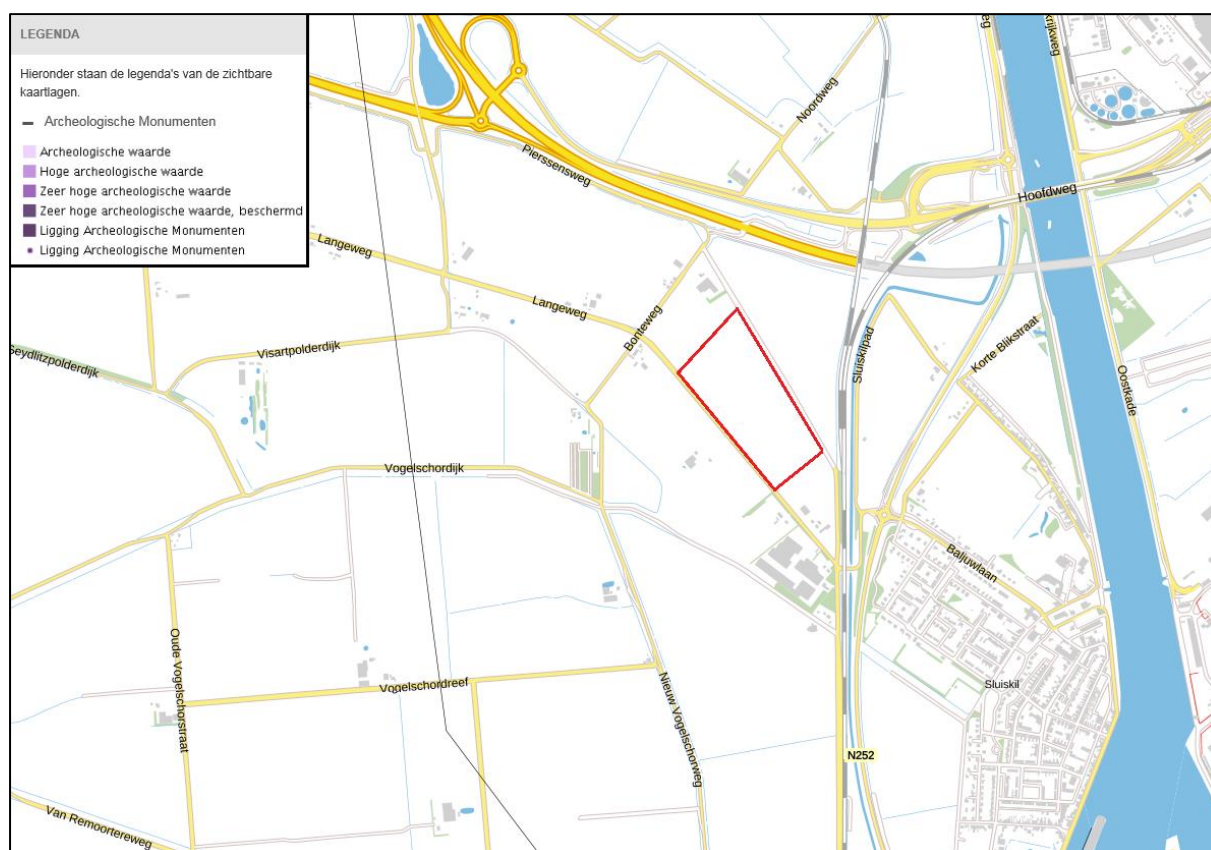
- Het gebied niet wordt vermeld op de Archeologische Monumentenkaart (AMK).
- Er volgens de Indicatieve kaart archeologische waarden (IKAW) een zeer lage of lage trefkans is op waarden, er een middelhoge trefkans is op waarden maar de ontwikkeling minder dan 500 m² bedraagt of er een hoge trefkans is op waarden maar de ontwikkeling minder dan 100 m² bedraagt.
- In de digitale database ARCHIS en het Zeeuws Archeologisch Archief (ZAA) geen gegevens bekend zijn of uitsluitend gegevens welke duiden op een lage waarde.
- Er volgens de bodemkaart (Van Rummelen, 1977) sprake is van de geologische laag Duinkerke III.

Aan de hand van de archeologische verwachtingswaarde wordt per deelgebied een grens gesteld waarboven archeologisch onderzoek verplicht is en waaronder vrijstelling wordt verleend. Het toepassen van een grotere 'vrijstellingsdiepte' is in sommige gebieden denkbaar. Voor een weloverwogen afweging hierover beschikt de gemeente over de 'Vrijstellingskaart Archeologie'. Hierop is aangegeven of en tot welke diepte werkzaamheden op of in een terrein kunnen worden vrijgesteld van het opstellen van een archeologisch onderzoek. De vrijstellingenkaart wordt in bestemmingsplannen gekoppeld aan archeologische dubbelbestemmingen. Vrijstelling is mogelijk aan de orde wanneer gronden eerder verstoord zijn, bijvoorbeeld door saneringen, ophogingen, ontgrondingen of het historisch gebruik.

Onderzoek / toetsing beleid

In deze paragraaf wordt beoordeeld of in het bestemmingsplan een regeling (onderzoeksplicht en vergunningplicht) moet worden opgenomen die eventuele archeologische waarden planologisch beschermt.

Op basis van het interim-beleid van de gemeente Terneuzen en op basis van de archeologische verwachtingswaarde ter plaatse kan worden opgemerkt dat het plangebied niet is aangemerkt op de Archeologische Monumentenkaart (AMK), zie onderstaande afbeelding. Om die reden geldt er geen onderzoeksplicht, conform het beleid van de gemeente volgt de volgende stap (vrijstellingsregeling).

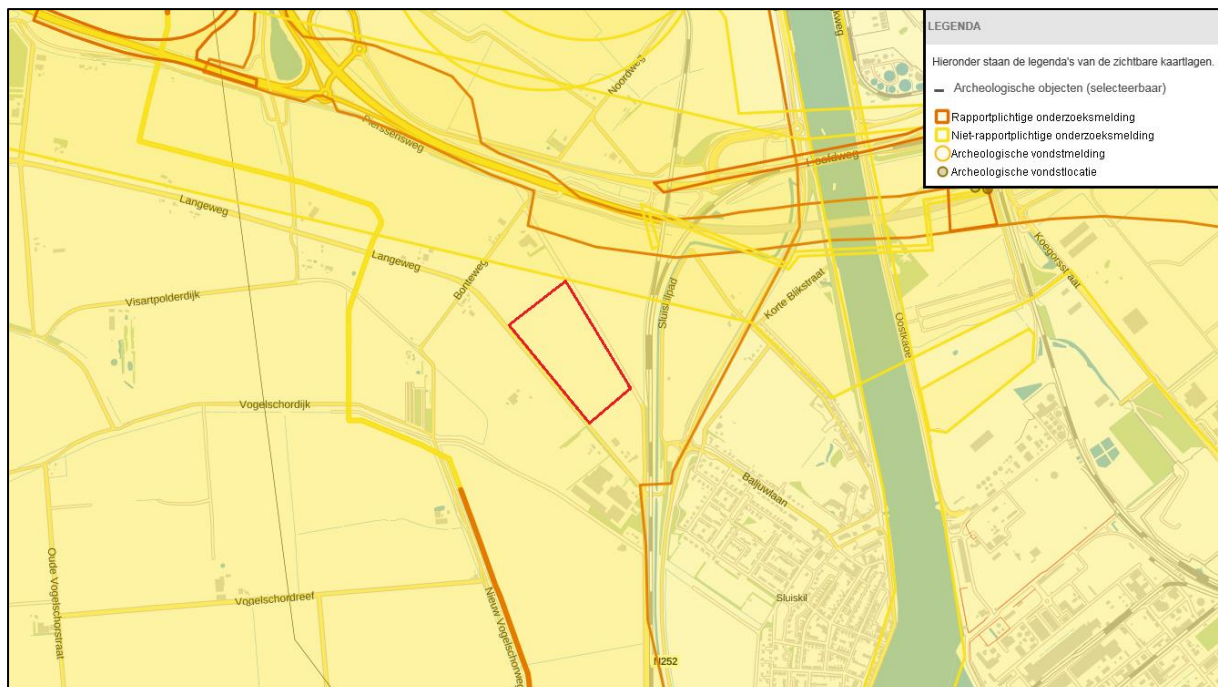

Uitsnede Archeologische Monumentenkaart (AMK) met rood omlijnd het plangebied

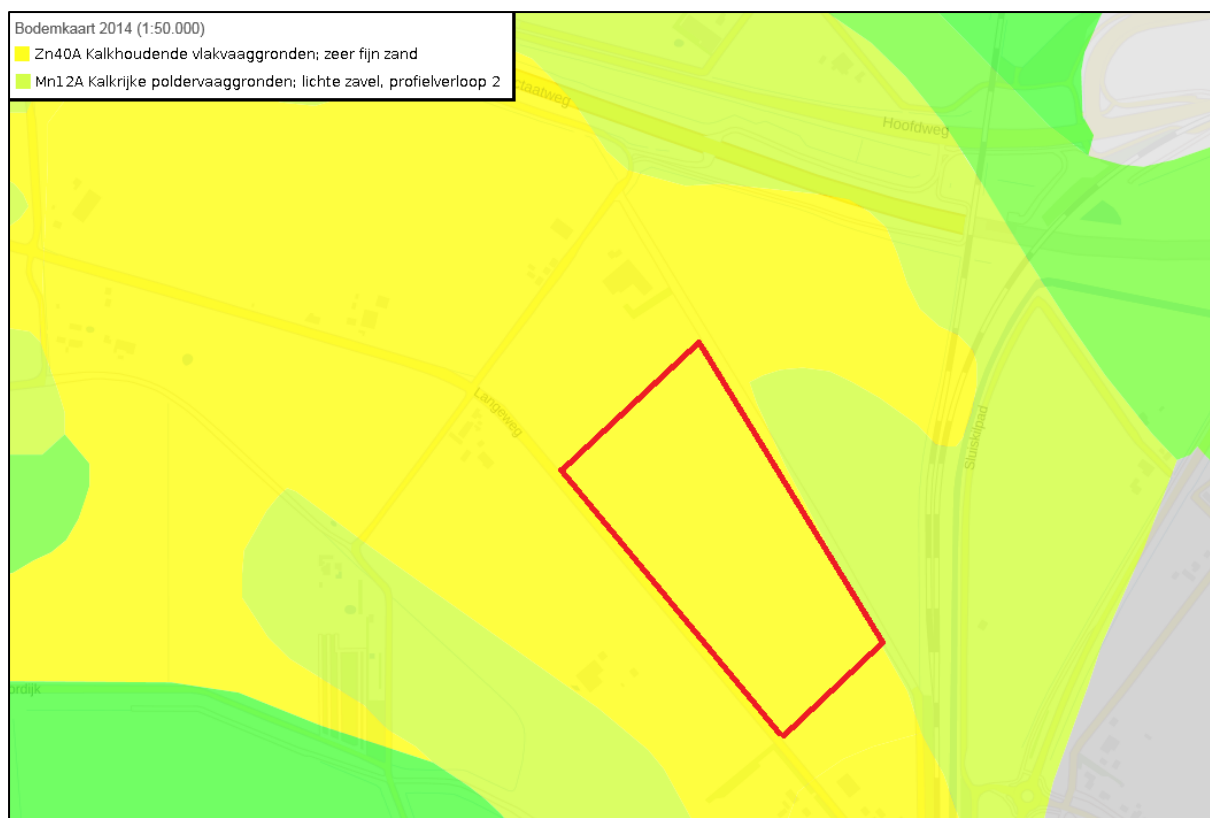
Op basis van de indicatieve kaart archeologische waarden (IKAW) geldt voor het plangebied een zeer lage trefkans. Daarnaast blijkt uit het ARCHIS dat in de omgeving van het plangebied in het verleden een archeologisch onderzoek is gedaan ter plaatse van de kanaalkruising Sluiskil (N62). Op deze locatie zijn geen archeologische vindplaatsen gevonden.

Uitsnede Indicatieve kaart archeologische waarden (IKAW) met rood omlijnd het plangebied

Uitsnede ARCHIS met rood omlijnd het plangebied

Uitsnede Bodemkaart 2014 met rood omlijnd het plangebied

Uitsnede Geomorfologische kaart 2008 met rood omlijnd het plangebied

Aan de hand van de bovenstaande bodemkaart en geomorfologische kaart kan nagegaan worden welke geologische, voor de archeologie relevante, bodemlagen aanwezig zijn. Uit de bodem- en geomorfologische kaart blijkt dat het plangebied gelegen is binnen getijafzettingen 'Kreekafzettingen van Duinkerke DIIIb'. Voor de afzetting van Duinkerke DIIIb geldt geen onderzoeksplicht. Aangezien het gaat om kreekafzettingen, is er een grote kans dat mogelijk in het verleden aanwezige resten zijn verdwenen.

Op basis van het vrijstellingenbeleid van de gemeente Terneuzen is nader onderzoek niet aan de orde ter plaatse, zie onderstaande afbeelding. Met de beoogde ontwikkeling worden er geringe ondiepe bodemingrepen uitgevoerd ten behoeve van de bevestiging van de onderconstructies van de zonnepanelen die niet dieper gaan dan de gestelde 4 m – mv. Hierdoor is nader onderzoek niet aan de orde.

Uitsnede vrijstellingenkaart van de gemeente Terneuzen met rood omlijnd het plangebied

Door de ondiepe bouwdiepte van de onderconstructie van de zonnepanelen, zullen er beperkte bodemverstorende activiteiten plaatsvinden. Er worden derhalve geen negatieve effecten verwacht op de mogelijke aanwezige archeologische waarden.

Conclusie

Met de ontwikkeling van de zonneweide aan de Langeweg te Sluiskil worden er geen negatieve effecten verwacht op de mogelijke archeologische waarden in de bodem. Er is sprake van een lage trefkans, daarnaast geldt voor de beoogde ontwikkeling een vrijstelling ten aanzien van archeologie op basis van het gemeentelijk beleid:

- Het gebied wordt niet vermeld op de archeologische Monumentenkaart (AMK).
- Er is volgens de Indicatieve kaart archeologische waarden (IKAW) een zeer lage trefkans op waarden.
- In de digitale database ARCHIS en het Zeeuws Archeologisch Archief (ZAA) geen gegevens bekend zijn of uitsluitend gegevens welke duiden op een lage waarde.

Er zijn daarmee geen belemmeringen op het gebied van archeologie.

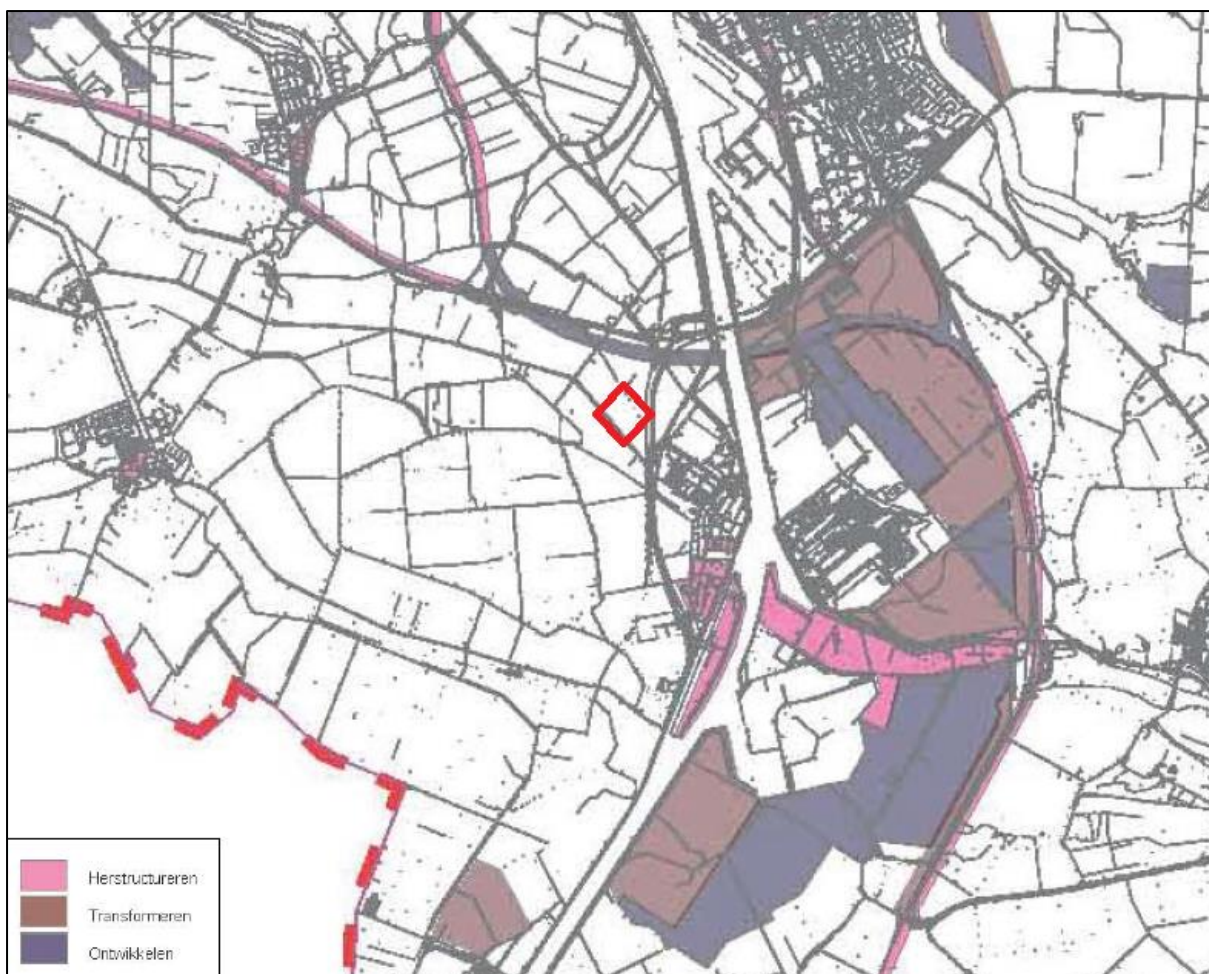
4.7.2 Cultuurhistorie

Voor de toetsing aan het aspect cultuurhistorie is de cultuurhistorische waardenkaart van de gemeente Terneuzen geraadpleegd. Het plangebied ligt op basis van de cultuurhistorische waardenkaart (zie onderstaande afbeeldingen) in het gebied 'behoud'. In het plangebied en de directe omgeving zijn geen beschermde en waardevolle monumenten aanwezig.

Ondanks de geldende strategie 'behoud' worden gezien de aard van de ontwikkeling en het feit dat de zonnepanelen enkel op een onderconstructie worden geplaatst die ondiep in de grond vastzit, geen negatieve effecten verwacht op de aanwezige cultuurhistorische waarden. Daarnaast zullen waardevolle landschappelijke waarden behouden blijven aangezien de zonnepanelen een beperkte hoogte hebben en de zonnepanelen met bijbehorende voorzieningen landschappelijk zullen worden ingepast conform het landschappelijk inpassingsplan. Met de landschappelijke inpassing wordt beoogd om de interactie met het omliggende landschap aan te gaan.

Uitsnede Cultuurhistorische waardenkaarten 'behoud' en 'behoud door ontwikkeling' van de gemeente Terneuzen met rood omlijnd het plangebied

Uitsnede Cultuurhistorische waardenkaarten 'vernieuwen mogelijk' van de gemeente Terneuzen met rood omlijnd het plangebied

5. JURIDISCHE TOELICHTING

5.1 Algemeen

Het bestemmingsplan is een juridisch bindend plan dat bestaat uit een verbeelding (plankaart) en regels en gaat vergezeld van een toelichting. De verbeelding en de regels vormen het juridisch bindende deel van het bestemmingsplan, waarbij de regels de gebruiks- en bouwmogelijkheden van de gronden regelen en de verbeelding de rol heeft van visualisering van de bestemmingen. De toelichting heeft geen bindende werking, maar heeft wel een belangrijke functie bij de weergave, verantwoording en onderbouwing van het bestemmingsplan en als uitleg bij de verbeelding en regels.

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) bepaalt dat het bestemmingsplan langs elektronische weg beschikbaar wordt gesteld. Dit brengt met zich mee dat het bestemmingsplan digitaal uitwisselbaar en op vergelijkbare wijze moet worden gepresenteerd. Met het oog hierop stellen de Wro en de onderliggende regelgeving eisen waaraan het bestemmingsplan moet voldoen. Zo bevat de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2012 (SVBP 2012) bindende afspraken waarmee bij het maken van bestemmingsplannen rekening moet worden gehouden. De SVBP 2012 kent (onder meer) hoofdgroepen van bestemmingen, een lijst met functie- en bouwaanduidingen, gebiedsaanduidingen en een verplichte opbouw van de planregels en het renvooi. Het bestemmingsplan is opgesteld in overeenstemming met de SVBP 2012 en wordt op de voorgeschreven wijze digitaal beschikbaar gesteld.

5.2 Toelichting op de regels

Bij het opstellen van de regels werd uitgegaan van het rapport Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen2012 (SVBP2012) en is zoveel mogelijk aangesloten op het vigerende bestemmingsplan. Omdat binnen het plangebied van dit bestemmingsplan geen andere energieparken gelegen zijn, is voor de hoofdbestemming een regeling op maat opgesteld.

De regels zijn verdeeld in 4 hoofdstukken, te weten:

- Hoofdstuk 1: Inleidende regels met daarin de begrippen en de wijze van meten;
- Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels. Hierin worden de regels voor de op de verbeelding opgenomen bestemmingen gegeven;
- Hoofdstuk 3: Algemene regels, die van toepassing zijn in het gehele plangebied;
- Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotregels, waarin het overgangsrecht en de slotregel zijn opgenomen.

Het belangrijkste doel van de planregels is om de bouw- en gebruiksregels van de bestemming aan te geven.

5.2.1 Inleidende regels

Begrippen (art. 1)

In dit artikel zijn bepalingen (begrippen) opgenomen welke in het algemeen spraakgebruik onvoldoende vastliggen en waarbij verschillen in interpretatie bij toepassing van de planregels mogelijk zijn. Verder zijn enkele (verplichte) begrippen afkomstig van de SVBP2012.

Wijze van meten (art. 2)

Hierin wordt aangegeven op welke manier onder meer hoogte, lengte, breedte, inhoud en oppervlakte van bouwwerken/percelen gemeten moeten worden.

5.2.2 Bestemmingsregels

De regels van een bestemming worden als volgt opgebouwd en benoemd:

1. Bestemmingsomschrijving;
2. Bouwregels;
3. Nadere eisen;
4. Afwijken van de bouwregels;
5. Specifieke gebruiksregels;
6. Afwijken van de gebruiksregels;
7. Omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, of van werkzaamheden;
8. Omgevingsvergunning voor het slopen van een bouwwerk;
9. Wijzigingsbevoegdheid.

Duidelijk zal zijn dat een bestemming niet alle elementen hoeft te bevatten. Dit kan per bestemming verschillen.

Onderstaand wordt kort ingegaan op de in dit bestemmingsplan opgenomen bestemmingen.

Groen (art. 3)

De gronden zijn bestemd als 'Groen' met een functieaanduiding 'specifieke vorm van bedrijf – energiepark'. Binnen de bestemming met deze aanduiding is een energiepark voor het opwekken van zonne-energie toegestaan, met daarbij behorende voorzieningen, alsmede groenvoorzieningen en water. Binnen de bestemming mogen enkele kleinschalige gebouwen ten dienste van het energiepark worden gebouwd. Voor het overige zijn slechts bouwwerken, geen gebouwen zijnde toegestaan, zoals zonnepanelen en erf- en terreinafscheidingen. In de planregels is een voorwaardelijke verplichting opgenomen ten aanzien van het realiseren van de voorgestelde landschappelijke inpassing.

Leiding – Gas – 2 en Leiding – Gas – 4

De bestaande gasleidingen met bijbehorende onderhouds-/beschermingszones zijn conform het vigerende bestemmingsplan door middel van dubbelbestemmingen in het plan vertaald. Binnen deze zones is in beginsel geen bebouwing ten dienste van de onderliggende bestemming toegelaten en is

een omgevingsvergunningstelsel voor een aantal categorieën werkzaamheden opgenomen. Tevens mogen er geen nieuwe (beperkt) kwetsbare objecten worden opgericht. Hiermee is het functioneren en onderhoud van de leidingen gewaarborgd.

5.2.3 Algemene regels

In de Anti-dubbeltelregel (art. 6) wordt bepaald dat grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, deze bij de beoordeling van latere plannen buiten beschouwing blijft. Het nog overgebleven terrein mag dus niet nog eens meegenomen worden bij het toestaan van een ander bouwwerk.

In de Algemene bouwregels (art. 7) zijn bepalingen met betrekking tot bestaande afwijkende maten opgenomen.

De Algemene gebruiksregels (art. 8) bevatten een bepaling over strijdig gebruik.

In de Algemene aanduidingsregels (art. 9) is de regeling omtrent de gebiedsaanduiding 'geluidzone – industrie - 3'. Binnen de geluidzone zijn geen nieuwe geluidsgevoelige objecten toegestaan.

De Algemene afwijkingsregels (art. 10) verschaffen het college van burgemeester en wethouders c.q. het bevoegd gezag de gewenste beleidsruimte om bij de uitvoering van het plan te kunnen inspelen op gegevens of situaties die vooraf niet bekend kunnen zijn, voor zover het om geringe afwijkingen gaat.

In de Overige regels (art. 11) zijn de regels met betrekking tot verwijzingen naar wettelijke regelingen in het plan opgenomen.

5.2.4 Overgangs- en slotregels

In de bepaling Overgangsrecht (art. 12) is geregeld in hoeverre en onder welke voorwaarden bestaande gebouwen en het bestaand gebruik van gronden en bouwwerken mogen afwijken van het plan.

In de Slotregel (art. 13) is aangegeven op welke wijze de regels van het bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

6. OVERLEG EN ZIENSWIJZEN

6.1 Vooroverleg

Bij de voorbereiding van een ruimtelijk besluit moeten burgemeester en wethouders overleg plegen met het waterschap, met andere gemeenten van wie de belangen bij het plan betrokken zijn, en met de betrokken rijks- en provinciale diensten. Van het vooroverleg kan worden afgezien indien de betrokken diensten aangeven dat overleg niet noodzakelijk is. Het plan wordt voorgelegd aan de betrokken overlegpartijen.

6.2 Participatie

Gemeente en initiatiefnemer achten het van belang dat de ontwikkeling van het zonnepark vroegtijdig aan omwonenden wordt toegelicht en met de omgeving wordt besproken. Daarom is voorafgaand aan de formele voorbereidingsprocedure op 7 maart 2019 een bijeenkomst georganiseerd. Hierbij waren initiatiefnemer en de gemeente aanwezig. Er zijn 12 omwonende huishoudens uitgenodigd voor de bijeenkomst. Het initiatief en daarbij behorend ontwerp en de landschappelijke inpassing zijn tijdens de bijeenkomst toegelicht. De omwonenden zijn in de gelegenheid gesteld om te reageren op het ontwerp/de landschappelijke inpassing en mee te denken over de invulling hiervan. Mede op basis van deze input is het inrichtingsplan aangepast.

6.3 Zienswijzenprocedure

Het ontwerpbestemmingsplan heeft overeenkomstig het bepaalde in artikel 3.8 van de Wro zes weken ter inzage gelegen. Gedurende deze periode is eenieder in de gelegenheid gesteld zienswijze in te dienen. Er is een zienswijze ingediend. De zienswijzenprocedure heeft geleid tot een aanpassing van het bestemmingsplan. Voor meer informatie wordt verwezen naar de nota van zienswijzen.

Het bestemmingsplan is derhalve gewijzigd vastgesteld door de raad van de gemeente Terneuzen in de raadsvergadering van 24 september 2019.

